NOVEMBER 1996

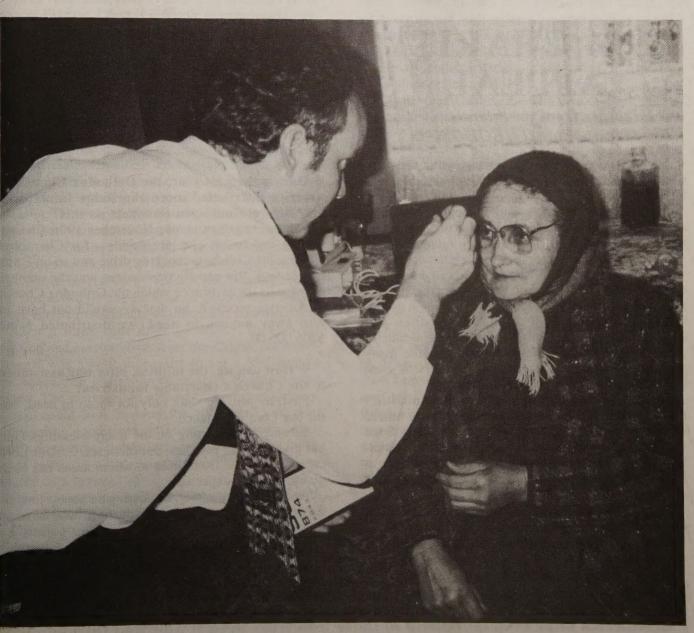

VOL. LXI, No. 11

HELFIVED

BRARY - P. A. O. I.
ONTH

HARITY APPEAL

Dr. Mark Davis of Cleveland treats a patient in Arpaşu de Jos, Romania, during a 10-day charitable medical mission (see story inside on page 3).

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop Nathaniel Popp BUSINESS MANAGER:
Dinu Cruga

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR/SECRETARY:

Rev. Dn. David Oancea

STAFF:

V. Rev. Fr. Roman Braga Rev. Fr. Remus Grama Mark Chestnut Florence Sirb SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodical postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices, Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roea solia@aol.com.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185. Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

1996 CHARITY APPEAL

Excerpts from an interview with Metropolitan THEODOSIUS

♦ Your Beatitude, could you share your vision of the Orthodox Church in America's charitable ministries?

Our Church's charitable work is rooted in our commitment to bringing the love and hope of Jesus Christ to all who are in need. This is not an *option*; it is an *imperative*. Our Lord promises to open the door to all who knock,to give to all who ask. We can do no less. On the local level, our parises and organizations - sisterhoods, AROY and FROC chapters, youth groups - engage in a variety of charitable ministries. Our dioceses and our deaneries also offer a wealth of assistance. We cannot begin to calculate the many ways individual faithful reach out to others. A great deal is being done on the local level.

On the Church-wide level, our charitable ministries are as varied as they are vast. From assisting retired clergy and widowed clergy wives to helping flood victims to offering comfort to individuals and families in need to aiding those who invariably appear at the door of our Chancery, the requests for help are endless.

Global needs are equally significant. Requests for assistance from Mexico, the Middle East, Central and Eastern Europe, and elsewhere are continually being received. Our support for the good work of Interna-

tional Orthodox Christian Charities continues.

My fondest dream is that the Orthodox Church in America will be able to meet every request for assistance, that no one seeking our help will be turned away empty handed. This may seem idealistic, but our faith teaches us to strive for the ideal, to keep hoping while offering hope, and to offer a loving hand rather than a simple hand-out.

♦ During the past year, the Orthodox Church in America distributed more charitable funds than ever before. Could you elaborate on this?

... The response to our November 1996 Charity Appeal and recent special appeals - for Chernobyl victims, the Christmas stocking drive and so on - was tremendous. But equally tremendous was the number of requests for assistance which the Orthodox Church in America received. So that we would not have to turn away anyone in need, we distributed some \$206,000.00....

◆ How can we, the faithful, offer our assistance to the Church's charitable ministries?

First, by *praying* - not only for those in need, but for our Lord's guidance. . . .

Second, by reflecting on the many blessings God has given us, our parishes, our dioceses....Our Lord cleary states that from those to whom much has been given, much is expected.

And finally, by acting, by sharing an honest prayerful portion of our blessings with those who have so much less. . . . *

Reprinted from "The Orthodox Church",
October 1996

Your generous gift to the 1996 Charities Appeal will help the Orthodox Church in America offer even more help to those who truly need it now and throughout the coming year. Don't miss the opportunity to help. Give a donation at your parish's special collection in November, or send your check to: Orthodox Church in America, PO BOX 675, SYOSSET NY 11791.

"EYEGLASSES FOR ROMANIA"

by Dr. Mark Davis

Editor's Note: Dr. Mark Davis and his wife Simona are members of St. Mary's parish in Cleveland. In September 1996 they went on a charity medical mission trip to Romania, offering consultations and distributing free eyeglasses. Below are some of Dr. Davis' impressions from this mission.

As an American, only to have read in history about Eastern Europe, I find it difficult to express the conditions Romanians live with every day. Just seven years after the revolution, Romania is a country that offers love, beauty, hospitality and yet in the same breath, hardship and poverty. Although the people of Romania are shackled by these hardships, they find

strength in their faith in God.

Upon arrival into Romanian customs, my hours of anxiety were relieved by the welcoming of the customs officials. Gracious letters from Father Grama, Dr. Serbu and the Romanian Embassy, provided us entry into the country without question, and an escort to our car. I use the word 'welcome' loosely, since the only welcoming smile was that of my father-in-law, Alexander Daringa. Quickly, I realized that without the support of Romanian family and friends, our mission would be stalled by culture and language barriers. Surprisingly, the number of people that did not speak English was much smaller than I had imagined.

After a three hour drive to Brasov, through the twisting and narrow roads over the Carpathian mountains, it was a welcoming site to see a McDonald's restaurant. My initial impressions of Romania were mixed. The countryside offered magnificent scenery, if you could look beyond the antiquated and poor surrounding conditions. Missing on the roads in Romania were street lights, traffic signals, passing lanes, guard rails and other conveniences that I never con-

sidered as a luxury.

Our first evening in Brasov, we were greeted with warm hospitality from the Streza family. Apartments in Romania are unlike those in America. Simple conveniences such as hot water, central heat and two-ply toilet paper were often absent. Early the next morning, I had returned from a run through the streets of downtown Brasov, where I found myself to be the only runner in sight. In Cleveland, I always looked forward to a hot relaxing shower to soothe myself after a long run. In Romania, I found nothing of the sort. The water pressure was a low trickle, and the temperature was lukewarm. It was at that time that I began to realize the struggle that confronts Romania.

Our second day led us to Fagaras, where family members housed us for three days. Slowly, I began to assimilate as I breathed the cool morning air scented with ripe grapes. As I walked around, I noticed the abundance of beautiful flowers that so many people planted in their yards and around town. Again, in this country of hardship, the people found pleasure in the simple, but wonderful gifts from God.

Days three and four took us to the village of Arpas De Jos, where 140 people were examined and dispensed glasses. As we arrived at the edge of town, we were greeted by Father Liviu, who had been patiently waiting in the cool morning air. Slowly, we drove along the uneven dirt road through the village, as villagers waved with welcoming smiles. Upon entering Dr. Serbu's office, at least twenty people greeted me with a standing welcome. Never, have I had such a warm welcome so early in the morning. In America, I was more accustomed to patients frowning at me for being late, than greeting me with thanks. Each time as I opened the door to bring in another patient, the waiting room appeared to grow with more people. Missing in Arpas were clocks, wrist watches and an appointment book! Perhaps, I could learn something from the patient people of Arpas. With such a crowd of people and a long wait, I expected people to be anxious, yet I received overwhelming thanks and blessings. Several times, my wife Simona would remind the people that our gifts of eyeglasses came from the support of fellow American-Romanians. Unfortunately, our supply of necessary glasses ran low after the second day, and we had to finish early. My Romanian vocabulary had been expanded, "GATA."

The people of Arpas received us with open arms, and we were extremely grateful. On our last evening in Arpas, I received a warm and touching farewell from Father Liviu and was invited to have dinner with the Cucu family, which Dr. Serbu also attended. I was filled with mixed emotions, knowing that I was leaving an area that was so in need of help, yet I was tired and ready to relax. However, my aching back was put to rest, as I sat with new friends sipping wine and rachiu. As we drove back to Fagaras, I realized that one mission will never be enough.

Although our next mission will not be for several years, I would like to thank everyone for their generous donations, prayers and encouragement. I now realize that Romania is a country that had a government that victimized its people with neglect. Often, we find it easy to forget unpleasant memories, but the family and friends in Romania are there today. As an American, I will have lasting memories of the generous, caring and hospitable new friends I have in Romania. Perhaps, many of us should remember that Romania's struggle continues today, and our help is always needed.

GET ME TO THE CHURCH ON TIME

by Joan Teebagy

There is an ongoing joke in some of our churches when any reference is made to the time of church events or services. People will jokingly ask: "Is that 'American time' or 'Lebanese/Syrian/Russian/Romanian/Greek time'?" In response to visitors' shocked reaction to tardiness at church services, people will reply, "Our people [meaning the Orthodox] are always late." The sad thing is that our people are not always late. They are on time for doctor's appointments, school, work, piano lessons, luncheon dates, movies and shows and even Little League practice or sunrise hockey practices. Doesn't the community worship of God deserve the same effort and respect?

Some will say God would rather have them late than not be at church at all. I'm sure that this is true, but even the most understanding of spouses will soon tire of being constantly taken for granted and will demand more respect and consideration. Converts to the Orthodox Church are often shocked at their initial exposure to this indifferent attitude about punctuality at church services. "Blessed is the Kingdom" marks the beginning of Divine Liturgy with only a handful of people in church to hear it. Parishioners straggle in even up to the point of Holy Communion, as if five minutes of church was enough preparation. What does this show God about our commitment to Him when we wouldn't dare miss the first half of a movie or a show? What does this teach our children?

Children sense our priorities not only by what we say, but especially by what we do. Although this responsibility falls mainly on the shoulders of parents, every church member is a role model and "Christian Educator" just by virtue of being a member of that community. We all must make the effort of putting God and His Church first, and show it by arriving on time on a regular basis.

Some parents make a conscious choice to bring their children late to church, because they feel their children cannot handle the entire Liturgy. The importance of children's attendance at Divine Liturgy is addressed in a previous article entitled "Should Children Be In Church?" As a mother of three young children, ages 5, 3, and 1, I know the effort it takes to get children ready for church and to be with them for the entire Divine Liturgy. It is my strong belief, however, as a mother and a professional educator, that children should be in church, and they should be there on time. They do adjust, they do adapt to routine, and they listen and learn more than you know.

It is no small task to get families ready for church and there on time on Sunday mornings, and still maintain a "holy atmosphere." As a wife of a priest, this responsibility is usually exclusively mine on Sunday mornings, but even with help, it can be a hectic task, especially if you have very young children or a nurs-

Here are some ways to move those lively "spirits" out on time on Sunday but still keep with the spirit of worship in church. Also included are reminders from the previous article about children's time in the lit-

1. Plan the night before. Get the children's clothes pressed and ready. Pack up their bags with church school assignments and projects, offerings, Divine Liturgy books and for the very young, small snacks, crayons and picture books. Remember to pack up the diaper bag too.

2. Spend a prayerful, quiet evening and attend Vespers if you can. Remember to read the Gospel reading for Sunday and have children remember to listen for key words. Go to bed early and rise early.

3. Keep breakfast for the children simple. Clean up can be dishes in the sink until you return, if time is

short.

- 4. Have children read or play quiet games instead of turning on the television on Sunday morning. You may wish to put on Bible Story videos, especially if they are related to the Gospel Readings for that day. There are videos that tell the bible story without extra characters as in some of the cartoon versions of them.
- 5. Be sure to build in extra time, especially if you have a distance to travel. I knew of someone who had to travel 50 minutes, including the crossing of an international border, but she still managed to make it on time with her two young children. It can be done if it is a priority in your life and the desire is there.
- 6. Upon arrival at the church, remind the children of certain routines, such as lighting a candle before entering church or kissing an icon. Remember the following suggestions to make the time in church more meaningful (For details read earlier article entitled "Should Children Be In Church"):
 - a) Sit as close to the front as possible so children
 - b) Bring materials for the children as those listed in #1. A new Divine Liturgy book for children is now available through the OCEC (Orthodox Christian Education Commission).
 - c) Prepare your children for Liturgy by reading the Gospel reading for the day the evening before church, and have them listen for key words. Teaching your children certain routines such as lighting a candle before church, watching for the Little and Great Entrance, listening to the Gospel, reciting the Lord's Prayer and receiving Holy Communion, not only breaks down the service so it is manageable for young children, but also teaches them a great deal about

ARFORA ALMANAC

November, 1996

Dear Sisters and Supporters of ARFORA:

Happy Thanksgiving to our Orthodox brothers and sisters in the United States of America. May your harvests be bountiful. In Canada we had our first snow - it was early - and many of the farmers are still working to bring in their harvests. We reap many harvests annually - the love our family and friends, our health, the health of our families, our successes in our endeavors. We have received many blessings today, this year and in our entire lives for which we should give thanks - not only at Thanksgiving, but every moment and every day of our lives.

As President of A.R.F.O.R.A., I brought greetings to the Orthodox Brotherhood in Canada. The meeting was held in Winnipeg. We were blessed with beautiful weather and the wonderful friendship of the Manitoba, Saskatchewan and Alberta members of the Brotherhood and friends. The meeting was held in St. George's Church, and most of the churchgoers partook of the Eucharist on Sunday morning. This was a joyous event. The meeting was very successful, and I am looking forward to reading about it in this or another issue of SOLIA.

The R.O.E.A. has four auxiliaries of the Church. Each one is an arm of the Episcopate, helping with the needs of the Church in their own fashion, according to their own objectives. In the past, we have cooperated with each other to assist the Episcopate in ways we could not have lent assistance on an individual basis. Together, in a unified fashion, we have lent our support. By ourselves we can do nothing - through each of you, we can accomplish much. The Brotherhoods need every member of the Episcopate to become an active member. I have heard people say, " I am a member of my church. Why do I need to be a member of A.R.F.O.R.A."?, or they say "I am a member of A.R.F.O.R.A. Why do I need to be a member of the Orthodox Brotherhood", or they say, "I am a member of my church auxiliary. Why do I need to join a national or international auxiliary?" Please remember, unified we stand and strengthen our beliefs in what we are doing for ourselves within the embrace of our CHURCH. It takes all of us to succeed. Working together, our work becomes a pleasure - working separately our work becomes a chore. When I said in September, "Let's start a brand new year!", I was making an appeal to everyone to make an extra effort to join all the activities of the Church and benefit from them spiritually.

I am also appealing to each of you - if you are not already a member of your parish ladies auxiliary, join today! If you are not already a member of your parish

NOTICE MEMBERSHIP DUES TO THE EPISCOPATE

Individuals who become voting members of a parish are those who "fulfill such financial obligations as the Episcopate Congress and Parish establish." (Article IX, Section 14, (a), (v).

All such individuals who have fulfilled the financial obligation during the calendar year, January 1 through December 31, 1996, are to be listed on the Parish membership list; and, the Parish Treasurer is obliged to remit dues to the Episcopate for all such individuals.

If the individual has fulfilled these financial obligations 6 months before the Parish Assembly, then that person is entitled to vote in the assembly. Dues for the same are included in the Parish's Dues to the Episcopate.

If the individual has fulfilled these financial obligations less than 6 months before the Parish Assembly, although that person does not have the right to vote, dues must be paid to the Episcopate for membership in the Parish.

A person becomes a "member with the right to vote" on fulfilling the financial obligations, even if the opportunity to vote is yet months away. If the membership dues to the Parish are paid, then the membership dues to the Episcopate must be paid by the Parish to the Episcopate.

If the Parish benefits financially from an increase in membership through the fulfillment of financial obligations, then the Episcopate, too, must benefit from the same increase.

youth group, join today! If you are not already a member of your national brotherhood, join today! If your parish ladies auxiliary is not already a member of international A.R.F.O.R.A., become an active member by sending in your dues. If your parish youth group is not already an active member of international A.R.O.Y., contact the President, you will find the name in the SOLIA Calendar, and join today. DO NOT PUT OFF UNTIL TOMORROW WHAT YOU CAN DO TODAY! How many times have we said that. Let's stop saying it - let's start doing it.

You have also heard that today is the first day of the rest of your lives - appreciate it and, if you haven't already done so, start today. May God bless us in our service to Him and to the Church. God Bless Us All!!

(Dr.) Eleanor Bujea, President

CANADIAN BROTHERHOOD CONFERENCE

The Orthodox Brotherhood of Canada 21st Annual Conference was held at St. George's Orthodox Church in Winnipeg, Manitoba, on October 5th and 6th with

41 members present.

After the welcoming remarks by Rev. Fr. Mirone Klysh, host priest, His Grace Bishop NATHANIEL spoke briefly on the Canadian Brotherhood as one of the auxiliaries of the Episcopate. He zeroed in on the Brotherhood's activities as an extension of all parishes, working in the name of Christ. He hoped that the future will see the membership extended east to west across Canada.

Fr. John Mancantelli, spiritual advisor for the Brotherhood, added that the most important function of the members was to portray themselves as the "salt of the earth," dedicating their lives and fellowship to Christ's teachings and acting as the leaven between the parishes. He added that the activities of the members included working on the parish, Deanery Centre, and the diocese levels.

Bill Murray, president, gave an overview of the year's activities, and thanked in particular the executive, committees, the spiritual advisor for his help, and His Grace for being there to listen, advise and direct.

Other reports showed that financially the organization is healthy. The fast food booth was upgraded, making it more efficient and pleasant to work in. The wake service books were printed and distributed locally and will soon be sent to all the missions in Canada.

The \$300.00 Educational Award was given to Wendy Gartner, an ardent worker at St. Mary's in Calgary, Alberta, and pursuing a career in journalism.

The Church Congress report included a summary of the Congress with emphasis on the work of the Department of Religious Education. Particularly impressive were reports given on Souls Harbour, the cantoring school, and the religious education camp. The Soul's Harbour report described the experience of being involved in feeding the hungry. Not only is this a physical experience of providing food and/or funding, but it is also a spiritual experience.

The cantoring school was a crash course in learning the essence of the Liturgy and Vesper services. Encouragement was given to those who attended, including the women, to further pursue their studies and continue this in-depth experience.

The religious education camp report was so moving, quoting Ps. 78: "The Lord gave orders to our ancestors to teach His laws to their children so that the

next generation might learn from them and in turn would tell their children." This is what St. Nicholas Camp has accomplished with great pride, sacrifice and commitment for more than 36 years.

Heartfelt thanks to the Brotherhood of Canada who always stood like a hard rock in the middle of a sea storm, making sure that the gates of the Deanery Centre will remain open forever for our children's children each year, each summer.

Today, if Fr. Martinian would be among us, probably and proudly he would say, "Ati Greșit-o Bine."

Special thanks to our Winnipeg Brothers, Fr. Mirone Klysh, Dennis Ptashnik, Miriam Dupas, Colleen Ungrin. and Carrie Steski, whose helping hand was evident everywhere; to Ann Bongard, who travelled all the way from St. Paul, Minnesota, to share this day with us, and especially to His Grace, Bishop NATHANIEL.*

GET ME TO THE CHURCH

Cont. from page 4

the Divine Liturgy itself.

7. Be mindful of Christ and His Church throughout the week by daily prayers at mealtimes and bedtimes, reading the Bible stories along with their other favorite stories and participating in good works. In this way, getting ready for church and arriving on time is a natural extension to their everyday life. Your own spiritual strength is important in making the Church a priority in your own life as well as your children's. Remember, you are the most significant role model for your child in their spiritual development in the church.

In conclusion, we all have days that make delays unavoidable, and we will arrive at church later than we would like. Do not let these days discourage you, for you will be welcomed with open and loving arms. However, continue to make the extra effort the following weeks to show commitment and respect for God and His Church, so you may experience and enjoy the fullness of the journey of Divine Liturgy by arriving on time. We must teach our children that the gathering of our church family to worship God is more important than our social and secular demands of this world. If problems arise, seek advice from your pastor or other parents. Most importantly, take care of yourself spiritually, spend time in your own quiet, reflective prayer at home (as much as a young family will allow), and be mindful of Christ's presence when the community gathers together to worship God.

(Joan Woodward Teebagy has been a member of the Department of Christian Education in the Antiochian Archdiocese for several years and has recently been appointed the chairman of the Curriculum Department of the OCEC [Orthodox Christian Education Commission]. She is the wife of Fr. John Teebagy, the pastor at St. John of Damascus Orthodox Church in Dedham, Massachusetts.) &

HOLY **ARCHANGELS BUILDING PROGRAM**

Fr. Constantin Lapustea and the faithful of Holy Archangels Michael & Gabriel Mission, Sacramento, celebrate the Divine Liturgy in the partially-completed church.

The Holy Archangels Michael & Gabriel Mission in Sacramento, California, is well on its way with a building program to erect the community's own sanctuary. Most of the work is being done by the faithful themselves, and thus the main costs are the materials.

St. Mary Parish Ladies Auxiliary (1929) of the Falling Asleep of the Holy Mother of God Parish, St. Paul, Minnesota, has pledged to help their sister-parish for one year with a monthly donation of \$500 toward the building project.

The Orthodox Brotherhood has also responded to the needs of the mission and has sent its check of \$200 toward the project.

At this time, as the photograph shows, the outer walls have been erected and the building is partially covered. Serving the spiritual needs of the community is the Reverend Father Constantin Lapustea. Parish Council President is Mr. John G. Rosca.

In the letter of acknowledgment sent to the two donating organizations, we read that the "community had received with tears of joy the news that of all the parishes to which a letter of support had been sent, these two organizations had responded." Perhaps there are still others?

The mission community was founded in 1993 by faithful recently arrived from Romania and by those once residing in neighboring areas.

STORIES FROM **ALBANIA**

Persevering in Faith under Persecution

by Fr. Luke A. Veronis

During one visit to the city of Korca, the center of Orthodoxy in Albania, I had the blessing to visit the house of three elderly "sisters" - Marika, Demetra and Elizabeth (two are blood sisters, and one a spiritual sister). They are considered by many Orthodox believers to be the living "saints" of Albania. They range in age from 77 to 88, and have countless stories of what life was like under the persecution of Enver Hoxha.

For two nights, I was enthralled by their stories of resistance and endurance in the name of our loving God. They told me how their house was a little "underground church." Numerous times over the atheistic years, they would secretly invite a priest, Fr. Kosma, to their home and celebrate the Divine Liturgy in an upper room during the middle of the night. "Just like the early Christians in the catacombs," they told me. Of course, they knew that if they were caught, they could all be sent to prison. However, this did not hinder their devotion to God.

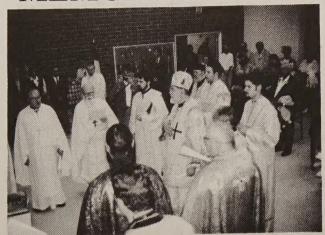
Many times when the priest wasn't available, two of them would offer prayer services in their upper room, while the third stood watch at the front door to give warning if anyone was coming. One time, a priest taught them about the importance of praying continuously and holding vigils in honor of God. In response to this teaching, the women made up a 24 hour schedule of prayer, where each sister would take a two hour shift and go to the upper room to pray to the Lord. During one Lenten period, they kept this 24 hour vigil for forty days straight.

Of course, such intense inner life led to a dangerous outreach among their compatriots. Demetra, who was the "evangelist" of the group, spent much of her time writing the Lord's Prayer, parts of Scripture, the Creed of Faith, or other prayers on small pieces of paper and then going around to different homes secretly delivering her spiritual gifts to other believers and friends. Although at various times the sisters were questioned by the authorities, thank God none of them were imprisoned or physically persecuted.

"With the opening of the country and the restoration of religious freedom, we can now die in peace," they professed. "I always told people that God would hear our prayers and that our churches would be reopened one day," Marika kept telling me. "But so many people wouldn't believe me. Now however, we

see the fruit of the prayers of so many people. Of course, none of us ever imagined that one day we

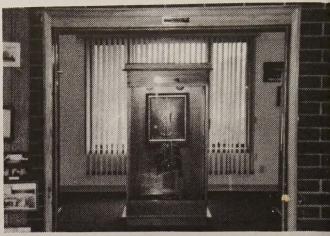
BISHOP DEDICATES HERITAGE MEMORIAL ROOM

His Grace, Bishop NATHANIEL, assisted by Rev. Frs. R. Braga, G. Carstea, R. Grabowski, L. Lazar, V. Susan, D. Vincent and Deacons J. Schmidt & D. Oancea and Subdeacons M. Wright, T. Rosco, J. Lazar of the Episcopate. Also serving was V. R. Archimandrite Theofani from Curtea de Arges and present, V. R. Felix Dubneac.

On September 7, His Grace, Bishop NATHANIEL, with a sobor of clergy and responses by the Reverend Mothers of the Holy Dormition Monastery, offered a service of dedication to the completed and furnished "VALERIAN D. TRIFA MEMORIAL ROOM" at the Heritage Center, Grass Lake, Michigan.

Due in great part to benefactors, Mrs. Rucsanda Bota and Mr. Stelian Stanicel, the V.D.TRIFA Memorial Room provides a fitting area for exhibiting letters, photos and personal artifacts of the late thrice-blessed

The main entrance into the Memorial Room from the Assembly Hall, showing a portrait of Archbishop VALERIAN in hierarchal vestments.

A partial view of the Memorial Room

archbishop's pastorate from 1952 to 1984. Conceived by Mr. Stanicel, the work of the project was carried out through the leadership of Mr. Traian Lascu and the supervision of Mr. Alexander Nemoianu.

PARISHES CELEBRATING SPECIAL ANNIVERSARIES IN 1997

St. Nicholas, Regina, Saskatchewan - 95 years St. Elie Lennard, Manitoba - 95 years

St. George Cathedral, Southfield, Michigan - 85 years Sts. Michael/Gabriel, Ft. Wayne, Indiana - 85 years

St. Nicholas, Alliance, Ohio - 85 years

St. John, Woonsocket, Rhode Island - 85 years

Holy Resurrection, Warren, Ohio - 80 years

St. John, Kitchener, Ontario - 30 years

Holy Cross Mission, London, Ontario - 10 years

St. Anne Mission, Pomona, California - 10 years Holy Cross Mission, San Jose, California - 10 years

St. Mary, Portland, Oregon - 10 years

ALBANIA Cont. from page 7

would actually be sitting in our home with an Orthodox Christian from America, sharing stories about our love for Jesus Christ!"

Before I left, they asked me to remember only one prayer request: "Please pray that we may live to see the reopening of the monastery of St. John the Baptist (in a village near Korca), that we may end our lives there as tonsured nuns."

Note: Fr. Luke and Presbytera Faith Veronis are part of the Orthodox Christian Mission Center (OCMC) Mission Team serving as long-term missionaries in Albania. Assistance is needed to support this work. Donations designated for Missionaries to Albania may be sent to: OCMC, PO BOX 4319, SAINT AUGUSTINE FL 32085-4319.

WORLD CHURCH NEWS

Bomb Attack on Ecumenical Patriarchate

The Islamic Great East Raiders Front(IBDA-C) has laimed responsibility for an explosion that occurred in September 30 at the Ecumenical Patriarchate at the Phanar in Istanbul, Turkey, headquarters of Patriarch BARTHOLOMEW. No victims were reported, alhough damages were sustained to the Patriarchate's poof, monk's cells and the newly-refurbished Patriarchal Cathedral of St. George. The Greek community of Istanbul has been subject to attacks at regular intervals from religious fundamentalists and nationalists. The most recent action was strongly condemned by J.S. and international religious and political leaders.

Ichim Greeted by Governor General in Quebec

18 year old Christine Ichim, daughter of Rev. Fr. Dumitru and Psa. Florica Ichim, of Kitchener, Ontario, nas been in-line skating across Canada for five months n an effort to raise funds (\$300,000) for research to fight leukemia, the disease which has afflicted her mother for 8 years. On September 13, she was greeted by Governor General Romeo Leblanc in Quebec City. Christine expects to complete her journey by the end of October. Donations to the Canadian Cure Campaign can be made at any Canada Trust Bank branch or sent to: BCLR Leukemia Research Fund, University Hospital Foundation, 339 Windermere Road, London, ON N6A 5A8 CANADA.

IOCC Offers Help for the Poor

International Orthodox Christian Charities is sponsoring the 4th Annual "Thanksgiving Lunchless Lunch" to provide assistance throughout Eastern Europe, the Russian Federation, the Middle East and beyond. Proceeds from the program enable IOCC to continue programs to feed the hungry, clothe the poor, heal the sick, and promote self-help activities among the poor. Also, IOCC suggests making a donation in the name of a person you wish to honor instead of giving traditional Christmas gifts this year. Contact: IOCC, PO BOX 630225, BALTIMORE MD 21263-0225 Phone: (410) 243-9820 / Fax: (410) 243-9824.

China Cracks Down on Christians

China is joining Saudi Arabia as a country where even visiting Americans are not free to practice their religious beliefs. According to the Keston Institute, even in the relatively westernized city of Shanghai, the police have closed down two international Christian prayer groups, involving hundreds of students and workers, both of which had been meeting in Hilton Hotel rooms since 1995. A key tactic of the Chinese authorities has been to require church congregations to register with the state, then to arrest worshipers and

confiscate property of congregations which refuse to register. As a result, China now has more Christian prisoners of conscience than any other country in the world. The crack-down is a result of the rapid spread of Christianity which is viewed by the government as connected with 'foreign' forces, unlike Taoism, Buddhism and Islam.

UNICEF Selects Banner from St. Mary Church, Cleveland

UNICEF, the international organization that supports children in under-developed lands, recently notified St. Mary Romanian Orthodox Church in Cleveland that one of its banners presently on exhibit at the Fields Museum in Chicago, has been selected to be reproduced on a post card to be distributed world wide for an international fund raiser to benefit needy children. The banner has a beautiful icon of the Most Holy Virgin Mary with the Christ Child, embroidered in France in 1960.

Patriarchal Institute Receives Icon Collection

The Patriarch Athenagoras Orthodox Institute in Berkeley, California, is the recipient of a large collection of rare icons from the Alexander M. & June L. Maisin Trust. The collection consists of forty-one 18th and 19th century icons, most of which are Russian in origin. Included in the collection are a number of fabergé silver and gold rizza icons. In time, the collection will be on permanent display and will provide an invaluable opportunity for study by students of art history. The Institute is an affiliate of Graduate Theological Union with a special relationship to the University of California at Berkeley. Contact: (510) 649-2450.

PARISH BULLETIN NOTES

Chicago, IL. St. Mary. Our parish hosted a lovely 8th Annual "Romanasul" Festival. It included: religious services; a sports tournament; a dance for the public with 2 orchestras; a Miss Romanasul Chicago, 1996 contest; a family style dinner; folk dance groups from the Detroit area, St. Paul, MN., Miramar, FL, as well as both churches in Chicago. Other Orthodox dance groups from the Chicago area were also welcomed this year.

Chicago, IL. Holy Nativity. Recently, we had some very fine celebrations: our Holy Cross dinner, our Hram anniversary dinner and the "Balul Strugurilor." Our parishioners are very supportive in their attendance... Congratulations to Cecilia Oancea for being a semi-finalist in the National Merit Scholarship Program. A scholarship will be awarded in the Spring.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. We participated in a memorable Pan-Orthodox Liturgy. A large crowd attended. . . Congratulations to Nicholas Gachi who recently received a Master's Degree in Business from the U. of Bridgeport. . . We enjoyed having Fr. Peter Gillquist in our midst. . . The profits from the Ladies Auxiliary Cake Sale are slated for ARFORA's St. Parascheva Project. . . Congratulations to Tom Balamaci, a FORCC Scholarship recipient, who is a freshman at Brown U.; and to Gale J. Bellas who has completed her Ph.D. program in English Literature. . . We are thankful for the following donations: a new chalice and paten set, a censer, a blessing cross, an embossed metal icon of St. Mary & Christ Child, a computer & printer, and an automobile for the priest to use in his ministry.

Hermitage, PA. Holy Cross. We had a grand 90th Anniversary celebration, blessed by the presence of His Grace, Bishop NATHANIEL. The event was marked by beautiful religious services, a fine reception, a well-attended festive banquet, and an outpouring of loving congratulations from the many friends who attended. . Frank Schaeffer, a dynamic Orthodox speaker, was well received at the public lecture we sponsored at our church. . . As a kick-off to our Church School program, an overnight Parents Retreat was set at Camp Nicholas.

Falls Church, VA. St. Mary. Fr. Eugen Vasilescu presented two lectures: one at the Smithsonian Institution and one at a seminar at the Foreign Affairs Training Center in Arlington . . .The rains of Hurricane Fran let up long enough for us to enjoy our annual Parish Picnic. . Julia Patriciu enjoyed her whirlwind tour of Japan as a member of the Maryland All-Star Lacrosse Team which played nine exhibition

games and won every one...Congratulations to Virgil Carstea who earned a Master's Degree from Va. Commonwealth U... Fr. Alexander Webster is a Lecturer in Religion at Hood College in Frederick, MD. He also began his biennial course, "Introduction to Eastern Orthodox Theology" at Va. Theological Seminary in Alexandria, and became a regular columnist for the Roman Catholic magazine, "Crises".

Miramar, FL. Holy Trinity. A dinner was held to honor Fr. Dimitru and Psa.. Rodica Sasu on their 30th wedding anniversary. . . Special thanks to Stelian Stanicel who left a bequest of \$2,500 to our parish. May his memory be eternal! . . . We are planning to start our first religious education program for our youngsters and have contacted all our parents.

Winnipeg, MB. St. George. Our parish is the first in Canada to offer all services in the English language. . .Congratulations to Sylvia Ptashnik on her new position as a Nursing Instructor at the Community College in Brandon. . .Our Church School teachers benefited from a workshop they attended at St. Andrew's College.

Montreal, PQ. St. Nicholas. Following the example of several of our Episcopate churches, we also have begun a Building Fund to enable us to construct our own church edifice. All donations are welcome. The Ladies Auxiliary held a successful Garage Sale. They also sponsored an Icon Display, along with a showing of Romanian costumes and other artifacts.

Merrillville, IN. Descent Holy Spirit. Thanks to all who donated for the construction of a handicap ramp which is now completed. . . Our 88th Anniversary Banquet was well-attended. . . For several Sundays during our Coffee Hour, video tapes on various topics were viewed and discussed.

Regina, SK. St. George. Volunteers washed and painted classrooms, plus other chores, to have them ready for the start of Church School. . . Many attended our annual Fall Dinner.

St. Paul, MN. St. Mary. We celebrated our 83rd Anniversary with special church services and a well-prepared Romanian-style Dinner. . . Our Izvorasul dance group participated in the Riverfront "Octoberfest" and in the Chicago St. Mary Romanasul Festival. . . Sincere condolences to Fr. Michael Cerghizan on the recent death of his father, Eugen Mircea in Los Angeles.

Cleveland, OH. St. Mary. An Open House was sponsored by the Parents Association for all parents and friends during the first day of our Church School. . . We had a Mission Walk with banners and T-Shirts. . . Cleveland State U. Arts Dept. had an exquisite

More Than Handouts

by Fr. John Garvey

Reprinted from "St. Sophia Quarterly," Spring 1996

Most Orthodox Americans tend to take their political cues from the surrounding society. An Orthodox liberal or an Orthodox conservative, when talking about such issues as welfare reform, will probably sound exactly like his or her non-Orthodox neighbor. This is a shame, because Orthodoxy has something specific to say about our relations to God and neighbor, and, in many ways, it contravenes assumptions held by many, if not most, Americans.

The current debate about our obligation to the poor can be said, with some oversimplification, to divide roughly into two camps. On the one side are those who believe that *government* has the primary responsibility to see to the needs of the poor through a redistribution of income from the wealthy and the middle class. On the other are those who believe that the needs of the poor can and should be met voluntarily by *private groups* — such as churches and synagogues — and individual philanthropists. The current welfare system, the voluntarists would argue, creates dependency, saps the poor of ambition, and has created a permanent underclass; if the state does provide any benefits, they should be strictly limited in time and tied to mandated work.

Orthodoxy is rooted in the gospel, and Orthodox Tradition builds upon that foundation. Matthew 25 tells us that what we have done for the poor and for all who suffer has been done for God, and what we have failed to do for them we have failed to do for God. There is a direct line from Luke's "Woe to you rich," through St. James' insistence upon our obligation to the poor, to the fiery preaching of St. John Chrysostom on the moral imperative of compassion for the poor. As the great Antiochene wrote in his treatise On Alms: "The bread in your cupboard belongs to the hungry man; the coat hanging unused in your closet belongs to the man who needs it: ... the money which you put in the bank belongs to the poor. You do wrong to everyone you could help but fail to help."

The question of how we translate this into help for the poor at the wider social level is, however, more complex. The proposal advanced by some conservatives to let churches and private charities assume much of the burden currently borne by the government runs into some sobering statistics.

Peter Steinfels pointed out in the October 28, 1995, New York Times that the current "safety net" will, over the next seven years, add up to about \$400 billion. Citing figures provided by Independent Sector, a coalition of charities, Steinfels showed that each of the 258,000 religious congregations of varying sizes in the United States would have to contribute a little over \$220,000 per year to meet the needs of the poor at current levels. More than 70 per cent of those congregations have fewer than 400 members, and their average annual revenue is less than \$100,000.

The minimal needs of the poor will not be met by private means, even when the needs of the churches themselves are barely met by voluntary donations. In some sense, then, government must help the poor or they simply will not helped.

On the other hand, any form of help for the poor that robs them of real dignity is incompatible with Christianity. Although the "permanent underclass" does not make up the greatest number of welfare recipients, it is nonetheless true that many families have simply become thoroughly dependent on government assistance and have never seen an obvious connection between income and work. This is, among other things, an assault on human dignity.

While the idea of a "safety net" of some sort is absolutely essential, the debate between liberals and conservatives on this issue should not degenerate into charges of "solving problems by throwing money at them" (the standard conservative charge). In fact, it will cost money — and the money will have to be raised from taxes — to take care of the poor and disabled. And "heartless indifference" is a terrible thing, but it is not necessarily behind such proposals as workfare. As Commonweal editor Margaret O'Brien Steinfels once wrote, if we are serious about Christianity, we must become either bleeding heart liberals or bleeding heart conservatives.

Some on the right end of the political spectrum would argue that we have absolutely no obligation to the poor. This is the rugged individualism of the sort advanced by the late Ayn Rand, who taught that enlightened self-interest is the highest virtue. Rand exaggerated certain elements that have always been present in the American tradition, which (perhaps influenced by a form of Calvinism) has associated wealth with virtue and poverty and vice. Orthodox Christianity is truly incompatible with this line of thought. The ways by which the poor are helped can be debated. That we have an obligation to help them cannot be. From Old Testament times to the present, the measure by which our relation to God is judged is found in the other, in the stranger, the poor person, the helpless neighbor who can do nothing for us in return. If we look first at the bottom line, at the fact that this can get expensive, we are, indeed, missing the mark.

Finally, there is a heartlessness which is built into our culture by our assumption that we should be insulated from the suffering of others, that we have a right to the materially comfortable sort of life we see portrayed on television. Whether we identify ourselves with the right or the left or the center in the current debate, we should remember that people in some third world countries regard the mad uncle, the alcoholic

HELP FOR ROMANIA

Change in Mode of Operations

Due to the lack of donations, the Episcopate Council has decided the following: (1) The present HFR Office in Warren, Ohio, ceases its work on October 31, 1996. (2) The Fax line, (330) 393-2581, will be disconnected. (3) The private (personal) phone, (330) 394-8575 remains connected.

All archives of HFR will be taken to the Episcopate Office at the Vatra. Future questions and correspondence regarding HFR should be addressed directly to ROEA-HFR at PO BOX 309, GRASS LAKE MI 49240-0309 Phone: (517) 522-4800 / Fax: (517) 522-5907.

Should any additional or special projects come up, I will gladly help on a project to project basis.

I wish to thank His Grace, Bishop NATHANIEL and the Episcopate Council for their confidence in me to coordinate this program of assistance, and I extend my gratitude to all who helped me in trying to solicit, transport, pack and distribute the donations received. After 6 years and 10 months, I thank God that we could all do it together.

With hope for a better tomorrow for our brothers and sisters in Romania, I pray for the Blessing of the Almighty God on us all.

V. Rev. Fr. Richard Grabowski

HIERARCHAL SCHEDULE

September 7, Saturday. Vatra, St. Mary. Celebration of the Hram of the Vatra Church. Divine Liturgy. Picnic, entertainment.

September 8, Sunday. Warren, MI. Descent the Holy Spirit. Divine Liturgy. Festive Banquet celebrating the 85th Anniversary.

September 14-15, Saturday-Sunday. Hermitage, PA. Holy Cross. Services and festivities celebrating the 90th Anniversary.

September 21-22, Saturday-Sunday. Youngstown, OH. Holy Trinity. Services and festivities celebrating the 90th Anniversary.

September 28-29, Saturday-Sunday. Alexandria, VA. Holy Cross. Services and festivities celebrating the 30th Anniversary.

October 5-6, Saturday-Sunday. Winnipeg, MB. St. George. Orthodox Brotherhood of Canada Annual Conference. Meetings, social events, religious events.

October 11-14, Friday-Monday. Calgary, AB. St. Mary. Canonical visit. Meetings with individuals and auxiliaries. Saturday: Great Vespers. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy with blessing of two readers: David Brown and Dumitru Ghitan. Banquet celebrating the 27th Anniversary.

THE TEST OF FAITH

by Bob Pfeiffer

When I was young and was asked what my dad did for a living, I would reply, "He's a priest." Then the strange looks and the questions would begin, because they couldn't understand how a priest could be married and have kids. This was my first test of faith, and through it I learned quickly and at an early age to defend my faith.

Throughout my life, I have had many tests of faith, but my greatest test came in March 1995, when our home burned down. Our family got out safely, but the damage to our home was extensive. Reconstruction took six months. I couldn't understand why this could happen to me. Why would God punish me like this? How could He let this

happen? Did I do something wrong?

I sat in the hotel room in a daze, with my Bible, which I had found the night of the fire in a pile of burnt things from my room. It was scorched but still readable. Originally it was thought that I started the fire, because I had left a candle burning in my room. This made me condemn myself, thinking that it was my fault. For several days, I didn't care about anything, for I had nothing to care about. The insurance adjuster helped us to see beyond the destruction and to make plans for reconstruction. Things started to get better, but I still didn't care. The only place I felt at peace was in the church. My faith in mankind was renewed when so many people started to offer us food, clothing, lodging, monetary gifts, and of course, prayers.

Many things happened over the summer that made me realize that the fire was necessary in strengthening my life as an Orthodox Christian. In May, we attended the consecration of Saint Paul's Church in Las Vegas, at which Metropolitan THEODOSIUS stated that we were reclaiming God's land and offering it back to Him. I could feel that this was realized by the true desire and

love of many of the Las Vegas faithful.

In July, we participated in the 11th All-American Council in Chicago, which was a week full of interaction with Orthodox youth. This was a wonderful experience in itself, but it was so much more. The youth were given an opportunity to express themselves and be heard by the Church. As we developed our "Dream" statement, we were given the opportunity to think about what we will be facing in the future, and the role we can play and the direction we hope to go to bring the Church into the 21st century. During this time, I started to read the lives of the saints, from which I learned that the removal of earthly goods brings one closer to God. I also learned that no matter what I do, God will still love me, so I realized that the fire happened for humility. I read other books which made me realize that there was more to this life than material things, that material objects may be nice to have, but they are easily lost. After enduring so much stress and unrest, I came to realize that I could find peace; and, I continued searching for an answer, which I found in the words of Saint Anthony the Great of Egypt: "If you live as though you are not of this world, you will have peace."

Reprinted from "The Orthodox Church", June/July 1996, p. 8. Bob Pfeiffer is a member of Saints Peter &

Paul Church, Phoenix, Arizona. &

MORE THAN HANDOUTS

Cont. from page 11

brother, the severely retarded child, the senile oldperson as family and part of the obligation of the family. Much of the current warehousing of the old and the neglect of the mentally ill is the result of our lack of compassion and discomfort with suffering and death.

A society based on the idea of rights, rather than belief in an obligation that love demands of us, will never solve its social problems. The person who sincerely believes that he deserves everything he has managed to earn, and has no obligation to part with it in the interest of the other's welfare, is as sick and misguided as the person who believes that he is owed a work-free existence. In its rejection of individualism in the name of true personhood (something that always exists in a relation of love), Orthodoxy challenges both the individualism of the right and the statism of the left.

Wherever we stand in the debate, we must understand that the parable of the Last Judgment in Matthew 25 is not an option for our consideration, or a theologoumenon, or an interesting idea. This really is what our judgment will be based on — not even whether we were church-going Orthodox, or kept the fasts, or read the Bible and the Church Fathers, but what we did "for the least of these my brothers": the disgusting, the lazy, the crazy, the old, the retarded, the irritating, the people who smell bad, use drugs, get drunk, and lie to us. We don't need to be naive about the worst of them or sentimental about the best of them. We must, however, see all of them as our brothers and sisters in Christ.

Fr. John Garvey is rector of St. Nicholas Albanian Orthodox Church (OCA) in Queens, New York, and is a regular columnist for "Commonweal." His most recent book is The Prematurely Saved (Templegate, 1986).

[T]he Scripture says, "Deprive not the poor of his living" [Sirach 4:1]. To deprive is to take what belongs to another ... By this we are taught that when we do not show mercy, we will be punished just like those who steal. For our money is the Lord's, however-we may have gathered it. If we provide for those in need, we shall obtain great plenty. This is why God has allowed you to have more: not for you to waste on prostitutes, drink, fancy food, expensive clothes, and all the other kinds of indolence, but for you to distribute to those in need.

— St. John Chrysostom Homilies on the Rich Man and Lazarus, 2 (ca. A.C. 389)

HOLY LAND PILGRIMAGES

Sponsored by the R.O.E.A. Bible Society

Trips are being planned for February / March 1997

Contact: Fr. Remus Bleahu Phone: (330) 746-4424 Fax: (330) 744-0447

BULLETIN NOTES Cont. from page 10

exhibition of religious vestments from both the Orthodox and Roman Catholic traditions. Fr. Remus was part of the group that spearheaded this and took part in a symposium discussing the event, and some of the vestments were from St. Mary's collection. . .Our 92nd Anniversary Dinner also honored couples who were married in multiples of 5 years.

Dearborn Hts., MI. Sts. Peter & Paul. Congratulations to Veturia Nicula and Ioan Floare who recently were granted their American citizenship... We recently celebrated our 67th Anniversary with special church services and a festive banquet... An Adult Bible Study, "Moved by the Spirit," will be presented by Fr. Romey Rosco and Fr. John Adamcio, for four Mondays in October & November.

Southfield, MI. St. George Cathedral. A Brunch was given by the Magda family in memory of their mother, with proceeds earmarked for the Episcopate.

. The newly-elected officers of the Union & League include Mihaela Tipa, 2nd Vice President, and Trustees Eugene Raica and Eleanor Myers.

. The Ladies Auxiliary sponsored a Luncheon with the proceeds going to the ARFORA St. Paraschiva Mission Fund.

. Congratulations to Tim Copacia on being named President of Ross Roy Communications.

Canton, OH. St. George. Parishioners joined the Canton Christian community to provide a Life Chain protesting abortion. . . Rodica Botoman, Professor at Ohio State U., attended our September dinner and presented our Church Library with her book, "Discover Romanian". . . Very Rev. Fr. Thomas Hopko, Dean of St. Vladimir's Seminary, presented an inspiring lecture to kick off our new Adult Orthodox Inquirers Class. . .AROY sponsored a well-attended Brunch.

Fairlawn, OH. Presentation Our Lord. At our church, the Orthodox Christian Women of Akron hosted their 33rd Interfaith Encounter and Luncheon. . . Ak-ROY sponsored a Brunch commemorating the Elevation of the Cross. . . Members of the Fellowship of St. Simeon accompanied the Church School students to Silver Creek Lake for a day of fishing, fun and fellowship. **

Compiled by Florence Sirb

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS
George Petredean, Homer, MI\$300.00
M/M Paul Bangert, Indianapolis, IN\$250.00
Stelian Marinescu, Bloomfield Hills, MI\$200.00
M/M John C. Badila, Jr., Great Falls, VA\$150.00
M/M Joseph Bucciarelli, Redford Twp., MI\$100.00
M/M Nelu Cristof, Northville, MI\$100.00
V. Rev. Fr. & Psa. Vasile Hategan,
Lakewood OH \$100.00
M/M Ronald Iliovici, St. John, IN\$100.00
Mary V. Maddox, Dayton, OH\$100.00
M/M Nick Moga, Hubbard, OH\$100.00
Michael Moser, Canton, OH\$100.00
Dr/M Simon Speriosu, Napa, CA\$100.00
M/M Petre Teodorescu, Scottsdale, AZ\$100.00
M/M August Toda, Warren, OH\$100.00
Raymond Tyulty, Sr., Akron, OH\$100.00
M/M John Vilcu, Griffin, SK\$100.00
M/M Augustin Vincent, Southfield, MI\$100.00
M/M David A. Beck, Indianapolis, IN\$ 50.00
Helen Borza, Beaver Falls, PA\$ 50.00
M/M Robert Boucher, Redford, MI\$ 50.00
M/M George Bursan, Cuyahoga Falls, OH\$ 50.00
Helen Copacia, Salem, OH\$ 50.00
(I.M.O. of Husband, Leonte, Sr. & Daughter,
Helen Dora)
Petrina Dawson, Mountain Lake, NJ\$ 50.00
Natalia Ivascu, Ann Arbor, MI
M/M John Lascue, Regina, SK\$ 50.00
M/M John Valkanet, Chicago, IL
Dan & Mariana Nestianu, Indian Trail, NC\$ 40.00
Kevin & Maxine Sanderson, Regina, SK\$ 38.35
Dr. Ion San-Marina, Weston, ON
John Bogdan, Parma, OH
Sabin Cheveresan, Mundelein, IL
John De Mintici, Toronto. ON
M/M Peter J. Gaber, Roblin, MB
M/M Gheorghe Ioanitescu, Chicago, IL\$ 30.00
Zoita Maresancu, La Crescenta, CA
Ioan Nistor, Seattle, WA\$ 30.00
Thrisia Pana, Regina, SK
M/M Stephen Popa, Beverly Hills, FL\$ 30.00
Mary C. Zablo, Canton, OH\$ 28.00
Olga Bicki, N. Smithfield, RI\$ 25.00
George C. Cantor, Cleveland, OH\$ 25.00 James Capeti, S. St. Paul, MN\$ 25.00
Rev. Fr. James Craciun, Ft. Meyers, FL\$ 25.00
M/M Mike Datish, Warren, OH
M/M John Farcas, Hubbard, OH\$ 25.00
M/M Nort Gelfand, Trumbull, CT\$ 25.00
M/M Ovidiu Grama, Cleveland, OH\$ 25.00
Georgiana Monda, Salem, OH \$25.00
M/M David Pascu, Barberton, OH\$ 25.00
Zamfira Posteuca, Wilmette, IL
Nick Preda Jr., Bradenton, FL
Teva Regule, Arlington, MA\$ 25.00
Rev. Fr.& Psa. Romey Rosco,
Dearborn Hts., MI
Rev. Fr. & Psa. Victor Runcanu,
Ridgewood, NY\$ 25.00

M/M David P. Salanty, Strongsville, OH\$ 25.00
Prof. Ilie Smultea, Trinidad, CA\$ 25.00
M/M Al Taylor, Akron, OH\$ 25.00
M/M Philip Todor, Troy, MI\$ 25.00
Rev. Fr. & Psa. George Treff, Canton, OH\$ 25.00
Arlen & Marie Waldrop, Fullerton, CA\$ 25.00
Dr/Mrs James D.ZeBranek, Riverdale, NY\$ 25.00
Matei Blendea, Alliance, OH\$ 20.00
Ilie Racoveanu, Garden Grove, CA\$ 20.00
Ermina Tudor, Los Angles, CA\$ 20.00
M/M Stephen Bicki, Bridgeport, CT\$ 15.00
Julia Chuchu, Fairlawn, OH\$ 10.00
M/M George J. Dragila, Battle Creek, MI\$ 10.00
Virginia Jiga, Albany, NY\$ 10.00
Virginia Jiga, Albany, NY\$ 10.00 Targvinius Stefan, Philadelphia, PA\$ 10.00
GENERAL DONATIONS
Midwest Clergy Wives
MEMORIAMS
Cecelia Derstine, Schwenksville, PA\$200.00
(I.M.O. Uncle: Fr. John Toconita)
M/M George Cojan, Thousand Oaks, CA\$ 25.00
(I.M.O. Mircea Cerghizan) Helen Toth, Waterford, MI\$10.00
(I.M.O. Lenuta Magda)
EPISCOPATE DUES St. Elijah, Lennard, MB\$330.00
St. Elijah, Lennard, MB\$330.00
(1995-96 additional)
St. John, Shell Valley, MB\$700.00
(1995-96)
BISHOP'S TRAVEL FUND
St. Mary, Calgary, AB\$500.00 Orthodox Brotherhood of Canada\$402.52
Orthodox Brotherhood of Canada\$402.52
Holy Cross, Hermitage, PA\$400.00
EPISCOPATE SUNDAY
St. George Cathedral, Southfield, MI\$1,299.00
St. George Cathedral, Regina, SK
LADIES AUXILIARY SUNDAY
Sts. Constantin & Elena Ladies Auxiliary,
Merrillville, IN\$100.00
MISSION FUND
St. Mary's Ladies Auxiliary, St. Paul, MN\$500.00
COLT
SOLIA
September 11 - October 16, 1996

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

M/M George Ghitsa, Bridgeport, CT	\$60.00
Ana Motohoi, Seattle, WA	\$25.00
Eugene Raica, Sterling Heights, MI	\$25.00
Rev. Fr. Sterie Mihadas, Mississauga, ON	\$20.00
Grant Steski, Russell, MB, Canada	\$14.00
M/M George Dragila, Battle Creek, MI	\$10.00

SUBSCRIPTIONS

John De Mintici, Toronto, ON, Canada M/M George Rosca, Massillon, OH Rev. Elizabeth A. Zivanov, Rochester, NY M/M George Anagnostache, Dunwoody, GA Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City. AZ

PARISH REGISTER

BAPTISMS

- **Bota, George Michael,** son of Gligor & Anna Bota, Detroit, MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Gabriel & Marioara Vasile.
- Ciontea, David, son of Petrisor & Marioara Ciontea, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Florin & Laura Oprea.
- Cioraca, Andrew Christopher, son of Dorin D. & Anca L. Cioraca, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan & Ioana M. Greceanu.
- **Coman, Kevin Daniel,** son of Daniel & Adela Coman, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Franco & Cornelia Cremonessi.
- **Davidsohn, Christian,** son of Cornel & Cristina Davidsohn, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Laurentiu & Mirela Loman.
- **Dangstorp, Jacob Langdon,** son of Laurie N. & Deryl Dangstorp, Regina, SK. St. George, Dysart, SK. Godparent: Beverly Nenson.
- Dugulescu, Alexia Cristina, daughter of Vasile I. & Daniela V. P. Dugulescu, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Cornel & Rodica Grigors.
- Fratila, Robert, son of Danut & Cristina Fratila, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Elena & Sorin Ghimici.
- Hennings, Marshall Charles, son of Russell & Florica Hennings, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Toma Lupu & Psa. Liliana Lupu.
- Holloway, Mary Carolina, daughter of Anca & Charles Holloway, Tigard, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Florentina & Emanoil Stanescu.
- Jebeleanu, Stephanie Nicole, daughter of Caius & Carmen Jebeleanu, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai & Ildiko Salomie.
- Michaud, Decebal Emil, son of Bertrand & Emilia Michaud, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Andrei & Elena Fantaneanu.
- Michaud, Pascal Bernard, son of Bertrand & Emilia Michaud, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparents: Andrei & Elena Fantaneanu.
- Mihele, Flavian Stephan, son of Adrian & Carmen Mihele, Downsview, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandru & Lucia Iavorov.
- Mo, Brandie Jo-ey Mary Magdalena, daughter of Gary & Mirela Mo, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Phillip & Viorica Atkins.
- Moise, Allison Elizabeth, daughter of Lorin C. & Adriana G. M. Moise, North Wales, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Adrian & Rodica Aldea.
- Natis, Alana Zofia Mercedes, daughter of Yuri P. & Lena P. Natis, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Dafa Lenopulos.
- Oros, Jonathan Alexander, son of Marcel & Gabriela Oros, Crystal Lake, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Constantin, Mimi & Constance Stefanescu.

- Plugaru, Alexandru, son of John & Cornelia T. Plugaru, West Chester, PA. Descent Holy Ghost, Ellkins Park, PA. Godparents: Ionel & Doina Lucuta.
- Pribac, Magdalena Bianka, daughter of Nicolae & Christina Pribac, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Nicu & Paula Hasiu.
- Radu, Diana Monica, daughter of Mihai & Cornelia Radu, York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihail & Carmen Barbu.
- Soimu, Stephanie Frances Georgiana, daughter of Adrian & Cristina Soimu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Carmen Mocanu.
- Stanica, Silvia Ana, daughter of Bogdan & Monica Stanica, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Nicolae & Elena Ionescu.
- Temple, Melias Suzanne, daughter of Russell & Laurissa Temple, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Laverne Rogne.
- **Toplician, Sebastian,** son of Marin & Karolina Toplician, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparent: Vojinovic Srdjan.
- Vasilas, Alex Nicholas, son of Alexe O. & Doina C. Vasilas, Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Cornel & Tereza Itu.
- Vaughan, Jessica, daughter of Dennis & Anne-Marie A. Vaughan, Laurel, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Nicolae & Rodica Alexce.

MARRIAGES

- Bucura, Cornel V. and Carmen E. Sirbu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Alexandru & Lucia Dutescu.
- Habib, David J. and Becky Dee Komant, Kelowna, BC. St. George Ukrainian, Kelowna, BC. Godparent: Sari Elkhouri.
- Lia, Iulian and Daniela Petrovai, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Catalin Popescu & Cuanita Bordeanu.
- Oancea, James G. and Sheryl L. Hall, Columbus, OH. St. George, Canton, OH. Godparents: Rev. Deacon David & Psa. Nicoleta Oancea.
- Pasceri, David and Liliana M. Oiegar, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sorin Oiegar & Lavinia Cristea.
- Popa, Radu and Linda M. Charon, Laval, PQ. St. Nicholas, PQ. Godparents: Mihai Popa & Andree Lamoureux.
- Popa, Traian and Toni D. Ostoin, Livonia, MI. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Vasile & Ioana Nae.
- Raileanu, Adrian P. and Sophie Vezina, Val David, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Mihu-Dragos Galan & Mirelle Vezina.
- Sandu, Iulian and Ioana C. Tampa, Skokie, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ilie & Livia Basaraba.
- Strasun, Alexandru F. and Mihaela D. Cerchez, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Miki & Maria Bakai.

IN MEMORY DR. JOHN FLOREA

Dr. John Florea

Dr. John Florea, 52, passed away on Thursday, August 22, 1996 of cancer, in Baystate Medical Center in Springfield, Mass.

John Florea was the oldest son of Mrs. Sylvia Florea and the late John Florea. Mrs. Florea is the president of the "Biruinţa şi D.N.R." Society in Warren, Ohio.

He was born May 1, 1944 in Pianul de Jos, Romania, and moved to War-

ren, Ohio, in 1948 with his parents.

Dr. Florea was a 1962 graduate of Stanton Military Academy in Stanton, Va.; a 1966 graduate of Youngstown State University, where he earned a Bachelor of Science degree in psychology; received his master in psychology in 1969 from Western Michigan University and his Ph.D. in clinical psychology from New York University.

He had worked for the past 25 years as a clinical psychologist at Children's Evaluation & Rehabilitation Center at Albert Einstein College of Medicine, Yeshiva University in Bronx, N.Y.

Dr. Florea was a member of Holy Resurrection Romanian Orthodox Church in Warren, "Biruinta şi D.N.R." Society and enjoyed hunting, fishing and cross country skiing.

He leaves his mother of Warren; lifetime partner, Dr. Dorothy Lang of New York City; brother, Peter Florea of Charlotte, N.C.; and nephew and godchild, Jonathan F. Florea of Charlotte, N.C.

The funeral service was held Wednesday, August 28, 1996, at the Holy Resurrection Romanian Orthodox Church of Warren, Ohio. Rev. Fr. Gregory Becker, the parish priest, the Very Rev. Fr. Richard Grabowski, who resides in Warren, and Rev. Fr. Remus Bleahu of Youngstown, Ohio, were the officiating clergy assisted by cantors Victor Chuka and Tom Carto of Warren and Ilie Roman of Youngstown, Ohio. The burial was at Pineview Memorial Park. After the funeral service, Dr. Florea's mother offered a memorial dinner (pomană) at the DeLucia Restaurant to the many friends and acquaintances that attended.

May his memory be eternal!

RESPECT FOR LIFE

In teaching on the Last Judgment, the Lord emphasizes that whatever we do to the least of his brethren, he counts as done to him. When explaining the Greatest Commandments of the Law, he tells us we must love our neighbour as ourselves. The message is clear: the path to salvation lies in the way we treat those with whom we come in contact: human life — from the womb to the bed in the nursing home. Politeness, love and protection for the less fortunate are ways we put our faith into action.

And the good news is this, whatever love we show or kindness we do to those we encounter, the Lord accounts as done to him! Let us all the more eagerly show love and respect for life, for our neighbour and for one another.

Fr. John Mancantelli

November 8

PARISH REGISTER Cont. from page 15

Szollosi, Andrei and Leona Paciana, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Ana Szollosi. Titei, Tudorel and Roxana Pirvu, Montreal, PQ. St. Nicholas, Montreal, PQ. Godparents: Catalin & Vasilica

Vonica, Ioan and Mihaela N. M. Turneanu, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Mircea & Maria Halmagean.

DECEASED

Boroanka, Juliana, 92. Sts. Michael & Gabriel, Ridgewood, NY. Ciobanu, Elena, 71. St. George, Toronto, ON. Danielescu, Toader, 37. St. George, Toronto, ON. Filip, Anica, 83. St. George, Toronto, ON. Gheorghiu, Stefan, 78. Descent Holy Spirit, Warren, MI. Girbovan, Raveca, 101. St. George, Canton, OH. Krasiun, Coral, stillborn. St. George, Regina, SK. Morse, Peter, 84. St. George, Regina, SK. Muntean, Martha J., 87. St. Mary, St. Paul, MN. Poreck, Agnes, 92. St. George, Regina, SK. Serban, Marie, 60. St. George, Canton, OH. Simmert, Elena, 70. St. George, Toronto, ON. Spataru-Cover, Margaret S., 48. St. George, Toronto, ON.

Tudor, Ileana, 78. St. George, Toronto, ON. Vernescu, Lucia, 80. St. George, Toronto, ON.

ADDITION

The September "Solia" listed M/M Frank & Karen Persichino as Godparents for the baptism of **Sam Steven Pistrui.** Mr. Gary Brott also should have been listed as a Godparent.

SOBORUL MAI MARILOR ARHANGHELI MIHAIL ŞI GAVRIIL ŞI AL TUTUROR CEREŞTILOR, FĂRĂ DE TRUPURI, PUTERI.

(Noiembrie 8)

Biserica ne cheamă să cinstim pe Sfinții Îngeri și lucrarea lor în viața noastră și în lume. Este sărbătoarea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, în jurul cărora Biserica adună și serbează toată obștea, tot "soborul" Sfinților Îngeri laolaltă. Ca sărbătoare a îngerilor, ziua de 8 noiembrie a început a se serba în Biserică de prin veacul al cincilea și ea s'a răspândit repede în tot Răsăritul crestin.

Despre îngeri, Biserica învață că ei sunt "duhuri slujitoare" (Evrei 1,14), adică ființe fără de trupuri, slugi credincioase lui Dumnezeu și totodată prieteni și ocrotitori ai noștri, puși de Dumnezeu, pe drumul anevoios de la leagăn, la patria cerească, la "Cerul nou și pământul nou" ce vor să fie. Așadar, dacă îngerii se arată sub forme văzute, nu-i asta firea lor cea adevărată, forma văzută fiind doar un chip de împrumut;ei sunt "lumea nevăzută", "cerul".

După descoperirile Sfintei Scripturi și după mărturisirile Sfintilor, îngerii iubesc pe Dumnezeu, Îl preamăresc și-I împlinesc voia Lui în conducerea lumilor, împărățiilor, a popoarelor, a oamenilor. Ca slujitori, îngerii sunt uneori împlinitori ai pedepselor lui Dumnezeu, cum a fost focul peste Sodoma sau pedepsele peste Egipt. Dar în mod statornic, îngerii slujesc la apărarea și călăuzirea oamenilor. Ei duc rugăciunile noastre la Dumnezu, ei ocrotesc pe cei drepți: pe Lot de foc, pe Ilie de Ahab, pe cei trei tineri în cuptorul din Babilon, pe Apostolul Petru de Irod. Ei vestesc faptele mari ale mântuirii: Nașterea Domnului, suferința din Ghetsimani, Învierea Domnului, a doua Lui venire. Îngerii păzitori sfătuiesc de bine pe oameni prin glasul constiinței;tot ce este în noi bun, curat, luminat, orice gând frumos, orice mișcare bună a inimii, rugăciunea, pocăința. faptele bune, toate acestea se nasc în noi și se înfăptuiesc din îndemnul îngerului păzitor.

La început toți îngerii au fost făcuți de Dumnezeu buni, strălucind de frumuseți, de înțelepciune și de tot felul de daruri. Dar, Stăpânul Cerului și al pământului i-a supus unei încercări prin care îngerii, cu voie liberă, să-și dovedească ascultarea. Încercarea aceasta s'a petrecut înainte de facerea lumii. Și în această încercare, o parte din îngeri, în frunte cu Lucifer, cel mai frumos și cel mai înzestrat dintre ei, s'a răsvrătit împotriva Ziditorului său, zicând: "Pune-voi scaunul meu deasupra norilor și voi fi asemenea cu Cel Preaînalt". Și amețit de mândrie, n'a vrut să mai asculte de Dumnezeu.

Despre căderea lui Lucifer și a îngerilor lui, Scriptura ne vorbește așa: "Și s'a făcut război în cer: Mihail, și ingerii lui, au pornit război cu balaurul. Și se războia și balaurul și îngerii lui și n'a izbutit el, nici nu s'a mai găsit pentru el loc în cer. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult, cum se cheamă satana, diavolul cel ce înșeală pe toată lumea, pe pământ și

îngerii lui au fost aruncați cu el" (Apoc.12,7-9). Şi aşa a căzut Lucifer din cinstea de arhanghel, precum grăiește Domnul: "Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer" (Luca 10,18). Şi asemenea cu el şi ceata de îngeri ce era sub dânsul, înălţându-se, a căzut şi demonii, luptători împotriva mântuirii noastre s'au făcut.

Dar Arhanghelul Mihail, de-a pururi lăudatul, păzind ca o slugă credincioasă, "credința către Stăpânul său, s'a arătat adevărată căpetenie peste cetele celor fără de trupuri". Că văzând cum a căzut vicleanul Lucifer, a lăudat cu glas pe Domnul tuturor și a zis: "Să luăm aminte, noi, care suntem făpturi, ce a pătimit Lucifer, cel ce era cu noi;cel ce era lumină, acum întuneric s'a făcut. Că cine este ca Dumnezeu? Mi-ca-el? Că numele de Mihail asta însemnează: "Cine este ca Dumnezeu".

Şi aşa s'a întocmit soborul, adică adunarea şi unirea tuturor îngerilor credincioşi lui Dumnezeu, iar Mihail Arhanghelul a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu căpetenie a îngerilor buni şi mare folositor şi de bine făcător al mântuirii noastre şi, luând chip văzut, s'a arătat multora, atât în Legea veche cât şi în Legea nouă.

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail serbăm astăzi și pe preafrumosul și înveselitorul Arhanghel Gavriil, că și acesta, luând chip văzut, multe faceri de bine a dăruit neamului omenesc, arătate în amândouă Testamentele.

Așa, în proorocia lui Daniil, Gavriil este numele îngerului tălmăcitor al vedeniei (Dan.8,16). Asemenea, Gavriil, arată lui Daniil înțelesul celor șaptezeci de săptămâni de ani până la venirea lui Mesia Hristos (Dan.9,21-27). După tradiție, tot el, Gavriil, vestește lui Ioachim și Ana că din ei va să se nască Doamna, Stăpâna noastră, Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

În Legea nouă, Gavriil descoperă preotului Zaharia, nașterea lui Ioan, Botezătorul Domnului (Luca 1,19). Tot Gavriil anunță Fecioarei din Nazaret nașterea de la Duhul Sfânt a Domnului Hristos, Mântuitorul lumii (Luca 1,28). Unii zic că tot Arhanghelul Gavriil a fost îngerul în vestmănt alb, care, pogorându-se din cer, a răsturnat piatra de pe ușa mormântului și a șezut deasupra ei, la ceasul Învierii Domnului. Și el a fost acela care, cel dintâi, a dat Mironosițelor vestea Învierii. Şi, ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeiescul Gavriil a slujit la toată iconomia Întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, din început și până la sfârșit.

Pentru aceasta și Biserica lui Hristos a hotărît să-l prăznuiască pe el, împreună cu Arhanghelul Mihail, și să cheme darul și ajutorul amândurora, rugându-i ca, prin mijlocirea și rugăciunile lor, în veacul de acum, să aflăm izbăvire de rele, iar în cel ce va să fie, să ne învrednicim bucuriei și Împărăției cerești. Amin.

(din "Proloage")

Sinaxar: Cuviosul Paisie Cel Mare (Mare stareț al Mânăstirii Neamț) (1722-1794)

Cuviosul Paisie de la Neamt a fost unul dintre cei mai mari stareți pe care i-a avut monahismul nostru românesc,

După toate probabilitățile era de origine moldovean, poate chiar din neamul Cantemireștilor. Din pricina deselor năvăliri otomane și tătărești, bunicii lui s'au strămutat și stabilit în orașul Poltava din Malorusia. Cuviosul stareț s'a născut la 21 decembrie 1722, în Poltava, din părinți foarte evlavioși. Tatăl său era preot la catedrala orașului. În această casă binecuvântată, Petru era al unsprezecelea copil din cei doisprezece frați. Rămânând orfan de tată este dat de mama sa la studii, la Academia Moviliană din Kiev, în anul 1735. După patru ani de studii, sufletul său nu-și găsea odihnă în lume. El se simțea chemat la nevoința călugărească.

În toamna anului 1739, când avea doar şaptesprezece ani. Petru porneste în căutarea unei mânăstiri și a unui duhovnic bun, atât de necesar pentru sufletul său. Timp de 7 ani rătăcește în mai multe schituri și mânăstiri, printre care și lavra Pecerska. În mânăstirea Medvedeschi este făcut rasofor sub numele de Platon. Negăsind odihnă si liniste duhovnicească în mânăstirile ucrainiene, rasoforul Platon, îndemnat de Duhul Sfânt, trece în Moldova în anul 1745. Aici se nevoiau nu puțini călugări maloruși. Platon se stabilește la schitul Trestieni-Râmnicul Sărat. Apoi se mută la schitul Cârnul, pe apa Buzăului, unde se afla și pustnicul Onufrie. În vara anului 1746, pleacă la Athos și trăiește un timp în singurătate, în preajma mânăstirii Pantocrator. În anul 1750, staretul Vasile de la Poiana Mărului, îl călugărește pe pustnicul Platon, dându-i numele de Paisie. Din acest an, smeritul Paisie începe să primească ucenici, i se dă schitul Sfântul Prooroc Ilie, acceptă preoția și petrece în Athos în total saptesprezece ani.

În vara anului 1763, starețul Paisie vine în Moldova cu cei 64 de ucenici și ia în primire Mânăstirea Dragomirna. Aici petrece timp de 12 ani, până la 14 octombrie 1775, formând o obște cu 350 de călugări. În toamna anului 1775 vine la Mânăstirea Secu, însoțit de 200 de călugări, iar în vara anului 1779 se strămută pentru ultima dată în marea lavră a Moldovei, Mânăstirea Neamț.

În Mânăstirea Neamţ Cuviosul Paisie petrece ultimii cincisprezece ani cei mai rodnici din toată viaţa sa. Aici face numeroase traduceri din operele Sfinţilor Părinţi, organizează obștea după rânduiala Sfântului Munte, formează un sobor foarte numeros de aproape o mie de călugări, deprinde pe mulţi ucenici să practice rugăciunea lui lisus şi întreţine relaţii duhovniceşti cu multe mânăstiri, stareţi, duhovnici, pustnici, episcopi şi dregători.

La 15 noiembrie 1794, într'o zi de miercuri, la Vecernie, marele stareț al Mânăstirii Neamţ, Cuviosul Paisie, numit "cel mare" - Velicikovschi-, se mută la odihna cea veșnică,

în vărstă de 72 de ani și este înmormântat în gropnița bisericii voievodale, cum se vede până astăzi. Pentru sfințenia vieții lui, Biserica Ortodoxă Română l-a trecut în rândul sfinților și i se face pomenirea la 15 noiembrie în fiecare an.

* *

Pentru apărarea rugăciunii lui Iisus, pe care toți ucenicii starețului Paisie o practicau, cuviosul a scris o frumoasă epistolă în șase capitole, împotriva celor care o defăimau. Iată începutul epistolei sale: A ajuns până la noi vestea că oarecare persoane din sânul călugăresc, bizuindu-se numai pe nisipul înțelepciunii lor, îndrăznesc să hulească dumnezeiasca rugăciune a lui Iisus, care săvârșește sfânta slujbă prin minte în inimă. La aceasta îi înarmează vrăjmașul ca prin limbile lor, ca și cu niște arme, să zădărnicească această lucrare dumnezeiască și prin orbirea minții să întunece inima lor.

Mai departe adaugă: Cunoscut să fie că această dumnezeiască lucrare a fost îndeletnicirea necontenită a purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri celor de demult și a strălucit în multe locuri pustii și în mânăstirile cu viață de obște: în Muntele Sinai, în Schiteea Egiptului, în muntele Nitriei, în Ierusalism, în Sfântul Munte Athos și în tot Răsăritul. Prin această lucrare a minții mulți dintre purtătorii de Dumnezeu s'au făcut cei mai zeloși păzitori ai poruncilor lui Dumnezeu și s'au învrednicit să devină vase alese ale Sfântului Duh.

Către cei ce voiau să deprindă rugăciunea lui Iisus, starețul Paisie spunea: Dacă cineva ar îndrăzni să facă această rugăciune de capul lui, nu după rânduiala Sfinților Părinți, fără întrebarea și sfatul celor iscusiți, fiind încă mândru, pătimaș și neputincios, trăind fără ascultare și supunere, ba încă ducând și viață singuratecă în pustie, acela cu adevărat, și eu zic, ușor va cădea în toate cursele diavolului.

Apoi spunea și acestea cuviosul: Artă numesc Sfinții Părinți această dumnezeiască rugăciune, pentru că precum arta nu o pot învăța oamenii singuri, fără un dascăl, așa nu este cu putință deprinderea rugăciunii lui Iisus, fără un iscusit povățuitor.

Iar pentru cei ce nu găsesc povățuitori iscusiți, zicea marele stareț: dacă cineva va trăi sub ascultare, dar n'ar găsi în părintele său duhovnicesc un povățuitor iscusit cu fapta și experiența în această dumnezeiească lucrare, căci în timpul de azi este mare lipsă de povățuitori iscusiți în rugăciunea lui Iisus, să nu cadă în deznădejde. Ci, continuând să rămână sub ascultare, în locul părintelui său duhovnicesc, să alerge la învățătura Sfinților Părinți și de la ei să învețe această rugăciune. &

Din volumul "Pateric Românesc" de Păr. Protosinghel Ioanichie Bălan.

DESPRE RUGĂCIUNE

La întrebarea ce este rugăciunea, s'ar putea răspunde simplu că rugăciunea este mijlocul prin care noi comunicăm cu Dumnezeu. Rugându-ne, noi ne ridicăm cu mintea și cu sufletul la Dumnezeu, pentru că Îl iubim și pentru că credem că și El ne iubește pe noi și ne ajută.

Când ne rugăm lui Dumnezu, noi ne deschidem sufletul față de El ca și față de un părinte, spunându-I despre toate problemele noastre materiale și spirituale și îi cerem sfatul și ajutorul. Credința noastră în rugăciune și practica ei, este întemeiată pe promisiunea pe care nea făcut-o însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos când a zis: "Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și îl veți avea" (Marcu 11,24). Iar altădată a spus: "Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide" (Matei 7,7).

Bazați pe această făgăduință a Mântuitorului, noi ne rugăm lui Dumnezeu, cerându-i ajutorul la nevoie, unul pentru una, altul pentru alta, convinși fiind că Dumnezeu

ne aude rugăciunea noastră și ne va ajuta,

Cred că fiecare dintre noi am avut ocazia când ne-am rugat fierbinte lui Dumnezu pentru ceva și Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunea și ne-a ajutat. Dar, probabil că au fost și cazuri când ne-am rugat lui Dumnezeu pentru ceva și Dumnezeu nu ne-a dat așa după cum am cerut și după cum a promis că o va face. De ce? Care este cauza că Dumnezeu câteodată nu răspunde la rugăciunile noastre? Cauzele sunt multe și numai Dumnezeu le știe pe toate. Totuși, după puterile noastre omenești, să încercăm să vedem unele dintre ele.

Întâi de toate, cea mai importantă cerință pentruca rugăciunea noastră să fie bine primită de Dumnezeu, este credința cu care ne rugăm. Adică, atunci când ne rugăm să avem credința puternică, sau convingerea deplină că Dumnezeu există, că El ne aude rugăciunea și că are puterea ca să împlinească cererea. Fără o credință puternică în Dumnezeu, rugăciunea noastră nu este de

cât o înșirare de vorbe goale, fără de folos.

În epistola sa către Evrei, Sf. Apostol Pavel zice: "Fără credință, nu este cu putință ca să fim plăcuți lui Dumnezeu. Când cineva se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei care Îl caută". Deasemenea, Sf. Evanghelist Marcu, ne spune că Iisus a zis: "Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat vă spun că dacă zice cineva muntelui acestuia ridică-te și aruncă-te în mare, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce cere va primi, va avea lucrul cerut".

Pentru a vedea practic acest adevăr, să ne amintim de orbul din Sf. Scriptură, care se ținea după Iisus și Îl ruga ca să-l ajute, până ce Iisus s'a oprit și l-a întrebaț "Ce voiești ca să-ți fac?", iar orbul i-a răspuns: "Ajută-mă Doamne ca să văd". La această cerere, Iisus i-a răspuns zicând: "Du-te dar, credința ta te-a mântuit". Și din acel ceas, orbul și-a primit vederea (Marcu 10,50-52). Este bine să remarcăm aici faptul că Iisus a spus orbului că CREDINȚA lui l'a mântuit. Deasemenea, să ne amintim de întâmplarea din Sf. Scriptură, când Apostolii au încercat să vindece pe un bolnav, lunatic, și n'au putut s'o facă. Atunci, ei s'au dus la Iisus și i-au cerut ca El să-l vindece pe bolnav. După ce Iisus l-a vindecat, Apostolii l-au întrebat de ce ei n'au putut s'o facă, la care Iisus lea răspuns: "Din pricina puținei voastre credințe".

S'ar părea că astăzi Dumnezeu nu mai face minuni ca

răspuns la rugăciunile oamenilor, așa cum a făcut pe vremurile biblice. Astăzi trăim vremea bombei atomice, cănd semeția omului se socotește făcătoare de minuni! Dar Dumnezeu este același astăzi ca și în trecut. Iubirea Lui este la fel pentru toți oamenii, din toate timpurile și toate locurile, iar puterea Lui este la fel de covârșitoare. Numai credința oamenilor nu mai este aceeași ca în trecut. Materialismul, egoismul ne-au corupt sufletește aproape pe toți și ne-au depărtat de Dumnezeu. De aceea nu e de mirare că Dumnezeu nu mai face minuni la rugăciunile noastre, sau chiar dacă Dumnezeu face minuni și în ziua de astăzi, noi nu le mai recunoaștem ca atare, din pricina lipsei noastre de credință.

O altă cerință importantă pentru o bună și folositoare rugăciune este CONCENTRAREA. Iisus ne învață, zicând: "Tu însă când te rogi, intră în cămara ta și închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, si Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție" (Matei 6,6). Cuvântul "cămară" înseamnă inima omului, iar a ne închide în cămara noastră, înseamnă ca în timpul rugăciunii să închidem ochii față de lumea materială, exterioară și să ne concentrăm cu gândul și cu inima la Dumnezeu, să ne silim a pătrunde înțelesul cuvintelor pe care le rostim, dar mai ales, să le simțim sufleteste. Când spunem de pildă rugăciunea "Tatăl nostru", nu-i la fel s'o rostim repede, pe nerăsuflate, ci să spunem cuvintele rar, cu înțeles duhovnicesc, dar mai ales să le simțim duhovniceste. "Simtirea" pe care o punem în rugăciune este mai importantă decât cuvintele pe care le rostim și ca atare trebuie să ne rugăm mai mult cu inima decât cu

Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă a ne ruga "neîncetat", adică în orice împrejurare. Să ne rugăm lui Dumnezeu nu numai când avem nevoie de El, să ne ajute când avem vreun necaz, ci să ne rugăm Lui și atunci când ne merge bine. Să nu zicem numai "Dă-ne Doamne!", dar să mai spunem și "Ție Doamne!", mulțumindu-i lui Dumnezeu și arătându-ne recunoștința pentru toate binefacerile cu care ne binecuvintează, care, poate credem noi că nu sunt multe, dar fără mila și dragostea Lui nu

le-am fi avut nici pe acestea.

Câteodată, Dumnezeu răspunde la rugăciunile oamenilor direct, pe cale supranaturală, făcând minuni, asa cum stim din Sfintele Scripturi și din cazuri întâmplate chiar și în zilele noastre. Deobicei însă, Dumnezeu răspunde la rugăciunile noastre indirect, pe cale naturală, prin cineva sau prin ceva. De pildă, suntem bolnavi și ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute pentru însănătoșire. Dumnezeu ne ajută prin mâna doctorului sau prin medicamentele pe care le luăm. Dumnezeu ne ajută creând împrejurări favorabile pentru noi, ori ne ajută printr'o altă persoană care intervine în viața noastră. Alteori Dumnezeu ne ajută prin însăși faptul că nu ne dă ceea ce cerem prin rugăciune și care ne-ar putea cauza rău. "Căile Domnului sunt multe și nepătrunse", zice Psalmistul. Toate acestea nu sunt întâmplătoare, ci rânduite sunt de Dumnezeu ca urmare rugăciunilor noastre, a Bisericii sau altor oameni care se roagă pentru noi.

Cum este bine a ne ruga? Cu propriile noastre cuvinte sau citind rugăciunile dintr'o carte de rugăciuni? Este

RUGĂCIUNEA "TATĂL NOSTRU"

Rugăciunea este un dar oferit de Dumnezeu oamenilor, creați după chipul și asemănarea Sa, spre a putea intra în legătură de comunicare cu El. Ea este expresia credinței, nădejdii și iubirii, prin care omul este definit ființă religioasă, pe măsură să experimenteze realitățile aflate dincolo de existența pământească în împărăția cerească a lui Dumnezeu. Rugăciunea este definitorie religiei, astfel încât putem spune că cineva este mai mult sau mai puțin religios, după timpul și după felul în care se roagă.

Când Sfântul Ioan Botezătorul și-a început activitatea a căutat în primul rând să-și învețe ucenicii cum trebuie să se roage. Tot astfel și Mântuitorului Iisus I s'a cerut din partea Apostolilor: "Doamne, învață-ne să ne rugăm precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi" (Luca 11,1). Atunci Mântuitorul îi învață pe Apostoli și prin ei pe noi toți cum trebuie să ne rugăm Părintelui ceresc, lăsândune rugăciunea cunoscută sub numele de "Tatăl nostru" sau "Rugăciunea Domnească".

Conținutul sau cuprinsul acestei rugăciuni este simplu, pe înțelesul tuturor și a toate cuprinzător. El sună astfel:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri,

Sfințească-se numele Tăú

Vie împărăția Ta, Facă-se voia Ta,

Precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților nostri.

Si fă să nu intrăm în ispită, ci ne Izbăvește de cel rău" (Matei 6,9-13).

După cum vedem, Rugăciunea Domnească are şapte cereri, precedate de o chemare, sau invocare. Să vedem care este înțelesul acestora. Invocarea "Tatăl nostru, Care ești în ceruri". După cum arată Tertullian (+240), "numele de tată nu fusese dat lui Dumnezeu de nimeni. Chiar Moise, când l-a întrebat, i-a răspuns cu alt nume. Nouă ni s'a descoperit în Fiul Său..". Cuvintele "Tatăl nostru" ne învață că acela care vrea să se roage lui Dumnezeu, nu trebuie să vină înaintea Lui numai ca o făptură a Lui, ci ca un fiu al Lui după har, căci dacă nu este fiu nu poate să-l numească Tată. Iar acest har al înfierii l-a dat Iisus celor ce cred în Dânsul, după cum zice Scriptura: "Iar câți L-au primit pe El, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu: (Ioan 1,12).

Când spunem "Tatăl nostru" recunoaștem paternitatea lui Dumnezeu ca și Creator, Proniator al lumii și Răscumpărător al nostru prin Iisus Hristos. În același timp noi ne adresăm ca fii. Fii pot să fie prin naștere sau adopțiune. Iisus Hristos este născut din veci din Tatăl. El este Fiul lui Dumnezeu, iar noi devenim fii ai Tatălui prin Fiul lui Dumnezeu și Duhul Sfânt odată cu primirea Sfântului Botez. Toți cei care sunt fii se numesc frați. De aceea spunem "nostru" și nu "meu". Noi avem o paternitate universală, prin natură, ca unii care provenim dintr'un strămoș comun, Adam. În această situație, Dumnezeu este creatorul nostru și purtătorul nostru de grijă. Pe lângă aceasta noi avem și fraternitatea după har prin Iisus Hristos. Toți cei ce au primit Botezul devin frați în Hristos.

"Care ești în ceruri". Cuvântul "cer" (la plural) localiza în Vechiul Testament pe Dumnezeu în lumea spirituală. Apoi cuvântul "cer" devine sinonim cu Dumnezeu, ca în expresia: "Împărăția Cerurilor" sau "Împărăția lui Dumnezeu". Textul rugăciunii prezintă existența spirituală a lui Dumnezeu, prezent pretutindeni, peste tot și nu "localizat". Acest cuvânt ne învață că în timpul când ne rugăm să înălțăm mintea și toată gândirea noastră de la cele pământești și stricăcioase, la ceruri, spre cele nestricăcioase.

Prima cerere: "Sfintească-se numele Tău". Aceasta înseamnă că numele Tatălui "se sfințește în noi și prin noi, când noi ne sfințim pe noi înșine cu viața evlavioasă si îmbunătățită spre mărirea numelui Său" (1). A sfinți numele înseamnă a mări, a slăvi pe Dumnezeu însuși. Dumnezeu reprezintă sfințenia absolută, nemaiavând nevoie de sfințenie. "Numele Lui este sfânt din fire, că zice: "Sfânt este numele Lui" (2). El însă sfințește pe altii si se sfințește pe Sine prin viața oamenilor. Hristos sfinteste pe Dumnezeu Tatăl, face ca Dumnezeu să fie mărit (Ioan cap. 17) prin viața Sa și prin împlinirea misiunii Sale răscumpărătoare. La fel Duhul Sfânt exercită prin harul divin al Sfintei Treimi actiunea de sfintire a lui Dumnezeu prin viața de sfințenie a oamenilor și a întregii creații. Deci prin această cerere îl rugăm pe Dumnezeu să ne acorde harul și ajutorul Său pentru a-L putea sfinți (slăvi, mări) prin viața noastră.

A doua cerere: "Vie împărăția Ta". Adânc imprimată în conștiința poporului, împărăția lui Dumnezeu reprezintă un deziderat care se va împlini în epoca mesianică. Având constiinta mesianității Sale, Mântuitorul o inaugurează prin învățătura și activitatea Sa într'o formă spirituală. Această împărăție se dezvoltă în Biserică prin lucrarea Sfântului Duh. Ea este "bucurie, pace și dreptate în Duhul Sfânt" (Rom.14,17). Realizarea ei deplină va fi la sfârșitul veacurilor. De aici și frumoasa rugăciune rostită după împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului: "Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine mai cu adevărat în ziua cea neînserată a împărăției Tale". "Fiii împărației" (Matei 13,38) sunt credincioșii care numesc pe Dumnezeu Tatăl lor. De aceea în împărăția lui Dumnezeu, relațiile dintre El și membrii împărăției nu mai sunt cele de teamă, ca dintre un stăpân și supușii săi, ci de iubire ca dintre un părinte și fiii săi.

A treia cerere: "Facă-se voia Ta". Dumnezeu îşi realizează voia Sa spre mântuirera omului. Ceea ce se opune voinței divine este păcatul (Rom.1,21-31). Omul se eliberează de păcat în măsura în care și voința lui colaborează cu voința lui Dumnezeu. Voința lui Dumnezeu este exprimată în legea Sa. Credinciosul împlinește voința lui Dumnezeu în mod liber și cu ajutorul harului divin, după cum însuși Domnul a spus: "Fără de Mine nu puteți face nimic" (Ioan 15,5)...Şi în măsura în care voința omului este conformă voinței lui Dumnezeu, se va împlini și ea. "Şi aceasta este încrederea ce avem către El, că dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă" (Ioan 5,14). Şi aceasta fiindcă noi nu totdeauna "știm să cerem" (Iacob 4,3), iar "celor ce-L iubesc pe Dumnezeu toate le lucrează spre bine" (Rom.8,29).

Expresia "precum în cer și pe pământ" se referă la toate aceste trei cereri pentru a le prezenta în unitate și ca o continuă pregătire spre împlinirea lor completă în viața viitoare, când împărăția mesianică va avea un caracter glorios de preamărire universală.

A patra cerere: "Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-

o nouă astăzi". Fiind creat de Dumnezeu cu trup, omul are nevoie de hrană trupească sau pământească. Pe de altă parte, omul are și suflet. Așa cum Mântuitorul a înmulțit pâinile pentru a le satisface oamenilor nevoile de hrană trupească (Ioan 6,1-15), tot El arată că și sufletul are nevoie de hrană. Aceasta este "Cuvântul lui Dumnezeu" (Matei 4,4;Luca 4,41;I Tim.4,5-6) numit și "mană spirituală" (Ioan 6,26-27;32-35), precum și însuși

Trupul Său din Euharistie (Ioan 6,48-55). A cincea cerere: "Şi ne iartă nouă greșalele noastre, precum, și noi iertăm greșiților noștri". În textul original al Noului Testament (limba greacă) avem formulată cererea aceasta astfel: "Si ne lasă nouă datoriile noastre, precum și noi am lăsat datornicilor noștri". "A lăsa" este tot una cu "a ierta". Noțiunea de datorie echivala cu noțiunea de "debit-debitor", în special cu referire bănească. Pe lângă acest sens de "datorie bănească", cum este folosit de Mântuitotul în pilda celor doi datornici (Matei 18,23-35), are un sens specific de pedeapsă pentru cel ce nu-și îndeplinește datoria sau obligația, ceea ce atrage după sine înțelesul de "culpă" sau "vinovăție" pentru obligația pe care trebuind să o îndeplinești, nu ai împlinito. În felul acesta "datoria" devine "greșală" sau "păcat". De aici vedem că numai în măsura în care noi iertăm pe cei ce ne greșesc nouă, putem la rândul nostru cere Părintelui ceresc iertarea greșelilor noastre. Înțeleptul Sirah se exprimă în acest sens foarte clar: "Iartă nedreptatea aproapelui tău și atunci când te vei ruga tu ți se vor ierta păcatele. Omul care ține mânie asupra omului, cum poate să ceară lui Dumnezeu vindecarea?" (28, 2-4).

A sasea cerere: "Si fă să nu intrăm în ispită". Această cerere este redată în traducerile românești, sub forma "și nu ne duce pe noi în ispită". Dar a considera că Dumnezeu ne duce în ispită, înseamnă a socoti că El near face să cădem în ispită, sau să consimțim cu păcatul sugerat de ispită. Sfântul Iacob exclude o asemenea interpretare spunând: "Nimeni fiind ispitit, să nu zică: de la Dumnezeu sunt ispitit căci Dumnezeu nu este ispitit de rele și El pe nimeni nu ispitește..." (Iacob 1.13-16). Dacă El ne-ar duce în ispită, adică în încercare, înseamnă că ne-ar incita la rău, la păcat...Înțelesul mai exact al redării textului în limba română exprimă tocmai oprirea lui Dumnezeu de a nu intra în ispită. Adică: "Şi fă (păzește-ne. ajută-ne. împiedică-ne) să nu intrăm prin consimtirea noastră în ispită". Sau sub o formă prescurtată: 'Şi fă să nu intrăm în ispită"

A şaptea cerere: "Ci ne izbăveşte de cel rău". "A izbăvi: înseamnă "a păzi", a mântui, a dezlega, a elibera. Unii traduc: "de la rău", socotind răul în general. Alții traduc: "de cel rău", înțelegând omul personă, pe diavolul, pe satana. Descrierea nu este de fond, fiindcă cel rău, adică diavolul este izvorul și provocatorul a tot ceea ce este rău, el este acuzatorul oamenilor către Dumnezeu, potrivnicul împărăției lui Dumnezeu și a mântuirii oamenilor. Este însă mai clară și mai precisă traducerea "de cel rău".

Noi cerem și pentru aceasta viață să fim izbăviți de cel rău, dar izbăvirea deplină va fi numai la sfârșitul veacurilor când "Dumnezeu va fi totul în toate" (I Cor. 15,28).

Din cele până acum tratate vedem că rugăciunea "Tatăl nostru" rămâne modelul cel mai reprezentativ de a intra în comunicare cu Părintele ceresc prin cuvintele Fiului, care ne-a asigurat că orice vom cere de la Tatăl în

numele și prin cuvintele Sale, ni se vor da nouă (Ioan 15, 7-16).

"Să ne rugăm, așadar frați prea iubiți", spune Sfântul Ciprian (+258), "așa cum ne-a învățat Domnul Dumnezeul nostru, Este plăcut și intim pentru Dumnezeu să fie rugat prin cuvintele Fiului Său, să ajungă la urechile Lui rugăciunea alcătuită de Hristos, să recunoască Tatăl cuvintele Fiului Său când noi ne rugăm. Cel ce locuiește în inima noastră să fie și în vocea noastră, și fiindcă îl avem pe El ca mijlocitor către Tatăl pentru păcatele noastre, când ne rugăm să ne fie iertate greșelile să ne exprimăm cu cuvintele Mijlocitorului nostru. Căci când zice: "Orice vom cere de la Tatăl în numele Lui ne va da", cu atât mai ușor dobândim ceea ce cerem în numele lui Hristos dacă cerem prin rugăciunea formulată de El".

După cum arată cartea intitulată "Învățătura celor 12 Apostoli" (Didahia), datând din secolul II d.Hristos, primii credincioși rosteau "de trei ori pe zi rugăciunea Tatăl nostru", intrând de timpuriu și în cultul public, fiind rostită în cadrul Sfintei Liturgii, precum și explicată pentru cei ce primiseră Botezul creștin, spre a-i cunoaște temeinic conținutul, rugându-ne Părintelui ceresc prin cuvintele ei. *

(1)Mărturisirea Ortodoxă, Buc, 1943, II, 10

(2)Sf.Chiril al Ierusalimului,Cateheza V Mistagogică,12

Păr.Prof.Sorin Cosma (din "Telegraful Român", august 1996)

Despre ... Cont. de la pag. 19

bine în amândouă felurile. Nu fiecare creștin are darul să-și exprime gândurile și simțămintele față de Dumnezeu prin cuvinte proprii. De aceea este mai ușor să citim rugăciunile dintr'o carte de rugăciuni, pusă la îndemâna noastră de către Sfânta Biserică și care conține rugăciuni pentru orice ocazie. Ar fi însă și mai bine dacă am învăța pe dinafară rugăciunile cele mai folositoare, căci atunci când le rostim ne putem concentra mai bine asupra cuvintelor rugăciunii, ca și când ar porni din însăși mintea și sufletul nostru. Dacă nu știm pe dinafară o altă rugaćiune, atunci să spunem cu toată simțirea noastră, rugăciunea "Tatăl nostru", pe care nu e de închipuit ca un adevărat creștin să nu o știe. După aceea să ne rugăm lui Dumnezeu cu cuvintele noastre proprii, multumindui pentru toate binefacerile ce le-a revârsat asupra noastră. Iar la urmă de tot, să ne rugăm și pentru nevoile noastre lumești, așa cum spune Sf.Scriptură: "Căutați mai întâi Împărăția Cerurilor și toate celălalte vi se vor da vouă".

Din Sf.Scriptură mai învățăm că avem datoria să ne rugăm și pentru alții, nu numai pentru noi înșine. Să ne rugăm pentru cei apropiați ai noștri și să ne rugăm chiar și pentru dușmanii noștri. Deasemenea să cuprindem în rugăciunile noastre pe cei răposați ai noștri. Ei nu mai pot face nimic pentru mântuirea sufletului lor. Noi, însă, care am rămas încă aici, în viața pământească. prin rugăciunile noastre putem să le dobândim de la Dumnezeu iertarea de păcate și odihna veșnică.

Deasemenea, chiar dacă nu întotdeauna primim de la Dumnezeu ceea ce-i cerem când ne rugăm Lui, să nu ne pierdem credința, ci să acceptăm voia lui Dumnezeu, pentru că El știe mai bine ca noi ce ne este și ce nu ne este de folos.

Păr. Prot.George Zmed

Ortodoxie Românească În America: Arhimandrit Roman Braga, "Pe Drumul Credintei"

In prima parte a anului 1995 obștea mânăstirii "Adormirea Maicii Domnului" din Rives Junction, Michigan, S.U.A. a tipărit cartea, "Pe Drumul Credinței," cuprinzând articole publicate în cursul anilor de către duhovnicul mânăstirii, Părintele Arhimandrit Roman Braga. Volumul este o frumoasă reușită tipografică, are 358 de pagini și este împărțit în două părți principale. Prima parte, intitulată "Omagiu," cuprinde cuvinte de învățătură și de apreciere și câteva studii trimise de personalități ale vieții creștine și culturale românești din tară și din exil. Această secțiune a cărții poate fi considerată o introducere către miezul volumului în discuție. Cuvântul trimis de către I.P.S. Nicolae, Mitropolitul Banatului, "Biserica căreia îi aparținem," și cel semnat de către P.S. Episcopul Nathaniel, al Episcopiei Române Ortodoxe din America, "Arhimandritul Roman Braga: slujitor al Domnului în Lumea Nouă," definesc și stabilesc locul și rolul Arhimandritului Roman Braga: mărturisitor de Ortodoxie Românească în America. Cea de a doua parte a cărții, intitulată, "Antologie," cuprinde articole ale Părintelui Braga tipărite în diferite publicații ale Românilor-Americani. "Antologia" este la rândul ei împărțită în patru capitole: "Intruparea Cuvântului" (despre Crăciun); "Semnul lui Iona" (despre Inviere); "Dumnezeu-Taină și Adevăr" (despre Biserică, rânduiala ei și rostul creștinului); "Golgota suferințelor românești" (despre suferință, rostul ei și calea de a fi liber). Volumul este captivant căci el nu cuprinde numai cuvinte de învățătură spuse într'o tulburătoare și fermecătoare limbă română, ci el este mai ales istoria unei creșteri duhovnicești.

De fapt Arhimandritul Roman Braga nu caută săne dea lecții ci ne chiamă să mergem cu el de-a-lungul unui drum la capătul căruia putem fi liberi și înspre desăvârșire. Spune Părintele, atunci când dezvăluie istoria mișcării "Rugul Aprins," un lucru care se potrivește întregului volum ... "Nu aș vrea să rămână ca un document în arhive, ci mai degrabă ca un ghid pentru tinerii intelectuali, în care ei să poată distinge trăsărturile caracteristice ale duhovniciei românești." ("Rugul Aprins," p. 172)

Ce ni se prezintă în volum este drumul către o nouă naștere ... "Între nașterea naturală și cea spirituală este o diferență esențială. Una este determinată de necesitatea naturii, iar alta de impulsul liber către Dumnezeu, prin credința în Iisus Hristos" ("Umpleți-vă de Duhul Sfânt", p. 151), iar acest drum trebuie străbătut în Dumnezeu și cu Dumnezeu ... "dacă sărbătoarea Crăciunului un înseamnă întruparea, creșterea, suferința, moartea și învierea Fiului lui Dumnezeu în noi atunci nu înseamnă nimic" ("Sărbătoare, nu carnaval", p. 113).

In acest drum, care este greu și cu obstacole, cu ridicări și căderi, suntem asigurați că nu suntem singuri și suntem îndemnați să nu pierdem curajul ... "lisus trăiește în inimile și în credința oamenilor simpli nu în vestigii istorice" ... ("Intruparea Cuvântului," p. 118) ...

"Creștinul este însă optimist pentrucă îl cunoaște pe Iisus Hristos care a zis: "In lume necazuri veți avea dar îndrăzniți că eu am biruit lumea" (Ioan 16:3) ("Bucuria Invierii," p. 137).

Părintele Arhimandrit arată limpede despre faptul că nu există răsplată fără efort și nici libertate fără responsabilitate, care pentru creștinul ortodox înseamnă așezarea în gând și faptă cu trecutul, prezentul și viitorul spiritual ... "Cuvântul Domnului pus în Scripturi vine pănă la noi, nu ca o doctrină, ci ca viață, ca un rezultat al trăirii omului în Biserică. In Calendarul Bisericesc eshatologia și istoria se întâlnesc așa cum se întâlnesc în Hristos firea omenească cu cea Dumnezeiască ... In sărbători noi nu comemorăm, ci reactualizăm evenimentul. Noi retrăim, nu sărbătorim." ("Indiction," p. 161). Scurgerea vremii și timpul vieții au deci un înțeles spiritual, liturgic. Viața vine din eternitate și merge în eternitate si ei trebuie să i ne alăturăm.

Despre felul în care trebuiesc primite tainele Bisericii Părintele Arhimandrit este fără nici o sovăială ... "Tainele se primesc prin credință și contemplație și trebuie să rămână taine" ("Misterul bucuriei de Paști", p. 135). La fel de direct ni se spune și cine sunt cei mai vrednici purtători de credință ... "Tăranul român ... a primit totul prin credință, ca pe un dar al lui Dumnezeu..." ("Invățătura Ortodoxă în colindele românești", p. 120) și mai apoi ... "România trăiește, ca neam, prin vinele ei adânci de spiritualitate milenară, care zac înăbușite în popor, dar care izbucnesc din când în când ca vulcanii ..." Nici nu poate fi altcum căci ... "Neamul ... transcende istoria, merge pănă la Dumnezeu și la rațiunile pentru care Dumnezeu trimite un popor în lume ..." Căci Neamul poartă, ca și toți cei care îl alcătuiesc, chipul lui Dumnezeu care este pecetea personalității noastre. ("Rugul Aprins," p. 171-172) Dintr'o asemenea înțelegere Părintele Arhimandrit Roman Braga se adresează Românilor și urmașilor lor, pe care greul vieții i-a purtat în toate colțurile lumii, și cărora le tălmăcește starea lor specială în care se găsesc: parte a unor națiuni noi dar purtători ai unei spiritualități vechi si nepieritoare. Părintele Braga a înțeles foarte bine că cei de un neam cu el aflati în Lumea Nouă nu sunt "Români în America" ci Români-Americani. Dar această condiție specială înseamnă obligația de a face cunoscut Americii adevărul și frumusețea Ortodoxiei românești, bogăția lor cea mai de pret pe care trebuie să o păstreze și înmultească și după ce au pierdut folosirea limbii române:, "Cine nuși iubește neamul din care se trage, tara de unde a pornit, acela niciodată nu va fi în stare să-și iubească patria adoptivă sau să fie un cetățean loial al țării care îl adăpostește". ("Datini Românești", p. 233). Consecvent cu această convingere Părintele Arhimandrit Roman Braga dăruiește experiența lui duhovnicească Americii și

Cont. la pag. 24

ȘTIRI DIN LUMEA ORTODOXĂ

Decesul Patriarhului Alexandriei.

La 23 Iulie a.c. a încetat din viață la Cairo, Egipt, Patriarhul Ortodox Grec al Alexandriei Parthenios al III-lea, în vârstă de 78 de ani. Funeraliile au avut loc în catedrala ortodoxă "Sfântul Nicolae" din Cairo.

Născut la Port Said, din părinți de origine greacă, a urmat cursurile primare și secundare în Egipt. Era licențiat al Facultății de teologie a Patriarhiei Ecumenice de la Halki din 1939 și a urmat cursuri post-universitare la Oxford și Sorbona. A fost autor a numeroase lucrări teologice.

În 1987 a fost ales Patriarh al Alexandriei și al întregii Africi, ca al 113 Patriarh al acestui important scaun apos-

tolic, al doilea în rang după Constantinopol.

Patriarhul Parthenios al III-lea și-a dedicat întreaga viață refacerii unității Bisericii crestine.

(O.C.A. News, Octombrie, 1996)

Albania respinge noii Ierarhi greci.

La 2 August a.c. oficialitățile de la Tirana au respins decizia Patriarhiei Ecumenice de numire a trei noi Ierarhi greci pentru Biserica Ortodoxă din Albania, mai precis pentru Mitropoliile de Korka, Berat și Gjirokastra.

Decizia Patriarhiei Ecumenice confruntă două principii fundamentale ale Bisericii Ortodoxe din Albania: alegerea și numirea de episcopi într'o biserică autocefală impusă din afara teritoriului Bisericii Albaneze, precum și faptul că nici unul dintre ierarhii numiți nu este cetățean albanez.

Secretarul de stat pentru problemele religioase din Albania, B.Fico, a afirmat într'o scrisoare către Arhiepiscopul Primat Anastasios al Tiranei: "Am fost surprinși de faptul că Patriarhia Ecumenică, fără discuții preliminare cu reprezentanții Guvernului albanez, a luat hotărârea ca întreg Sinodul să fie alcătuit din greci".

Arhiepiscopul Anastasios, grec, numit ca Arhiepiscop al Tiraniei în 1991 și acceptat de Guvernul albanez, dorește ca o delegație a Constantinopolului să viziteze Albania și să discute aceste probleme cu liderii locali.

(O.C.A. News, August, Octombrie, 1996)

Estonia

La 23 August a.c. Patriarhia Ecumenică și Patriarhia Moscovei au dat publicității următorul Comunicat comun: "O Comisie mixtă a Patriarhiei Ecumenice, alcătuită din Mitropolitii Ioan de Pergam, Meliton de Filadelfia, Pr. Heikki Huttunen, Pr. Alexandru Sarapik și a Patriarhiei Moscovei, alcătuită din Mitropolitul Kiril de Smolensk și Kaliningrad, Arhiepiscopul Longhin de Klim, Pr. Elisei Ganaba și Pr. Viaceslav Silvestrov, s'a reunit la Talin (Estonia), între 21 și 23 August 1996, pentru a discuta apartenența jurisdicțională a parohiilor ortodoxe din Estonia. Reuniunea a avut loc într'un spirit de dragoste frățească. Comisia mixtă a fost de acord cu alegerea canonică făcută de parohiile ortodoxe estoniene și a stabilit o listă a acelor parohii care vor rămâne sub jurisdicția Moscovei. A fost formată o subcomisie care să organizeze adunări parohiale în două parohii a căror orientare canonică rămâne incertă și să raporteze Comisiei mixte în viitoarea reuniune.

Comisia mixtă a început să discute problema statutului legal al parohiilor care în Estonia țin de Patriarhia Moscovei.

S'a hotărât ca discuția asupra acestui subiect să continue la viitoarea reuniune a Comisiei mixte, după care deciziile să fie prezentate Primului Ministru al Guvernului Estonian".

(O.C.A. News, August 1996)

Mărturisire

La 11 August a.c., Pr. Protoiereu Angheluță Andone din Bârlad a săvârșit sluja de reprimire în sânul Bisericii Ortodoxe a unei femei de vârstă mijlocie care, după propria-i mărturie, rătăcise calea devenind membră a unui cult neo-protestant. "Am căzut în capcană", s'a mărturisit ea credincioșilor din biserică. "Prea multe motive să părăsesc Biserica Ortodoxă n'am avut. Necăjită am fost, supărată am fost, dar puteam sămi găsesc mângăierea și în Biserica lui Hristos, în care am fost crescută. Dar, vedeti, sunt momente de rătăcire. Să vă feriți, pentru că au atâtea metode pentru a acapara sufletele, încât nici nu vă puteți închipui. În momentul când am căzut și m'am băgat între ei, n'am mai putut da înapoi, desi am fost constientă că nu fac după voia lui Dumnezeu. În acești 11 ani, nu am avut voie să aprind o lumânare la mormântul mamei, n'am avut voie să-mi fac semnul Sfintei Cruci. Azi am sărutat pentru prima oară Crucea, după atâta timp. Dumnezeu a avut milă de mine și nu m'a lăsat să merg înainte așa. Aici am crescut, aici sunt toți frații mei. Să nu ne lăsăm acaparați de acești așa ziși creștini"

(Viața Cultelor, 10 August 1996).

Restructurare

Arhiepiscopia ortodoxă greacă pentru America de Nord şi de. Sud a fost restructurată odată cu numirea I.P.S.Spiridon al Italiei ca succesor al Arhiepiscopului Iacovos, la 30 Iulie şi înscăunat la 21 Septembrie a.c.

I.P.S.Spiridon va conduce Arhiepiscopia Americii, fiind create trei noi Mitropolii: cea de Toronto și de Canada, cea de Buenos-Aires și a Americii de Sud și cea de Mexico-City și a Americii Centrale.

Noii titulari ai celor trei Mitropolii vor fi aleşi în

sesiunea de iarnă 1996.

(Odissey, August 1996) (Culese de Dna Preoteasă Zoe Vasiliu)

Precizări privitoare la aniversarea de 40 de ani a Parohiei "Sfânta Treime" Miami-Miramar.

Anul acesta se împlinesc 40 de ani de la înființarea parohiei Sfânta Treime Miami-Miramar, Florida, conform cu datele din Calendarul Solia, din anul 1976: "Parohia s'a înfiintat la 20 Noiembrie 1956. S'a cumpărat o clădire și s'a transformat în biserică în anul 1962. Costul a fost în suma totală de \$12,000.00. La 10 februarie 1963, biserica a fost consacrată de către Episcopul Valerian. Iconostasul s'a primit ca donație de la parohia "Pogorîrea Sfântului Duh", din Detroit, Michigan. Hala parohială s'a clădit mai târziu și a costat \$34,955.00". În anul 1981 s'au vândut cele două clădiri și s'a cumpărat lotul actual din Miramar, la 1850 SW 60th Terrace și s'a clădit sala socială, care a servit și de biserică până la 12 Februarie 1984, când a fost consacrată biserica nouă, clădită și ctitorită prin buna voința Dnei Rucsandra Bota. #

(Păr.R.Radu)

Ortodoxie Românească

Cont. de la pag. 22

contribuie la dezvăluirea "celui mai bine păstrat secret" al Americii care încă mai este Ortodoxia. Părintele Arhimandrit este astăzi căutat de nenumărați tineri și vârstnici americani care vor să afle și să se alăture Ortodoxiei. Predicile Părintelui Braga circulă, înregistrate pe benzi de magnetofon, în lungul și latul Americii ortodoxe. Părintele Braga este în rândul de frunte al celora care prin Ortodoxie caută să facă America mai frumoasă, mai tare și mai bună.

In ultimul capitol al cărții, "Golgota suferințelor Românești," se vorbește despre suferință, înțelesul ei și calea de a fi liberi ... "Experiența poporului Român trecut prin închisorile comuniste, ne-a învățat că atunci când ești flămând, cu personalitatea zdrobită, fără speranță, când toate ușile mântuirii pământești se închid, mâna lui Dumnezeu, din înălțime, rămâne pururea întinsă." ("Nu fiți fățarnici," p. 168) Pentru Părintele Braga suferința este o "arenă duhovnicească" în care caracterele se vădesc și în care indivizii și neamurile își descoperă identitatea și menirea.

Părintele Arhimandrit Roman Braga spune adevărul cu inocența și candoarea, de multe ori "incomodă," pe care doar copii curați la suflet o au. El nu vorbește despre ororile ce le-a văzut și trăit în închisorile comuniste și în iadul lor cel mai de dedesubt care a fost Piteștiul "reeducării," decât indirect, cu sfială, ca despre o încercare dată sub un semn tainic. Dar cele spuse cu atâta sfială și umilință încă mai mult arată hidoșenia unui sistem întemeiat pe negarea rostului existențial și îndreptat împotriva lui Dumnezeu. Acest fel de mărturisire tainică făcut de Părintele Braga, suferințele lui din temnițele comuniste capătă o neașteptată și zguduitoare semnificație în America.

Sunt destul de puțini Americanii care știu cu adevărat ce a însemnat comunismul și sunt încă destui cei care sunt înclinați să îi atribuie anumite merite sub influența relativismului moral promovat de un sistem de informare dominat de un secularism agresiv. Dar de puține ori am văzut zugrăvit pe fața oamenilor mai multă indignare și dezgust ca pe cele ale credincioșilor Americani care aflau că sistemul comunist a aflat de bine să îl ție întemnițat mai bine de zece ani pe Părintele Braga. Nimic nu ar putea explica mai bine credincioșilor Ortodocși americani ce a fost și a rămas esența comunismului decât suferințele Părintelui Braga.

Mesajul cărții prezentate este extrem de clar. Intr'o lume chinuită de îndoieli, speriată de viitor și aflată în cumplită criză de valori există cale de ieșire și reazăm în nevoie: statornicia în Ortodoxie și în Neam. Părintele Arhimandrit Roman Braga ne încredințează din nou că nu suntem nici singuri și nici nu suntem lăsați la voia răului.

In creșterea lui duhovnicească Părintele Arhimandrit Roman Braga a ajuns pragul în care începe să mărturisească învățămintele unei vieții de rugăciune în căutarea lui Dumnezeu. Să îl ascultăm cu luare aminte căci pentru Ortodocși "vremea marilor dezvăluiri nu sa încheiat"!

Alexandru Nemojanu

Înștiințare Privitoare La Obligațiile Financiare Ale Parohiilor Datorate Episcopiei

Persoanale care devin membri ai parohiei cu drept de vot sunt cele care și-au îndeplinit "obligațiile financiare stabilite de Congresul Episcopiei și Parohie" (Articolul IX, Secțiunea 14 (a;v).

Toate persoanele care și-au îndeplinit obligațiile financiare în timpul anului calendaristic, din Ianuarie I până la Decembrie 31, 1996, trebuie înscriși în lista membrilor Parohiei; și Casierul Parohiei este obligat să trimită Episcopiei îndatorirea financiară a Parohiei bazată pe numărul acestor membri.

Dacă o persoană și-a îndeplinit obligațiile financiare cu 6 luni înainte de Adunarea Parohiei, această persoană este îndreptățită să voteze în lucrările adunării. Indatoririle financiare pentru această persoană trebuie incluse în obligațiile financiare ale Parohiei față de Episcopie.

Dacă o persoană și-a îndeplinit obligațiile financiare cu mai puțin de 6 luni înainte de Adunarea Parohiei, cu toate că acea persoană nu are drept la vot, Parohia va trebui totuși să plătească Episcopiei obligația financiară aferentă membriei acelei persoane.

O persoană devine "membru cu drept de vot" odată cu îndeplinirea obligațiilor sale financiare, chiar dacă oportunitatea de a vota va fi numai după 6 luni. Dacă îndatoririle ca membri ai Parohiei sunt plătite, atunci și îndatoririle financiare ale Parohiei față de Episcopie, bazate pe numărul de membri, trebuiesc plătite.

Dacă Parohia beneficiază financiar prin creșterea membrilor ei, care își îndeplinesc îndatoririle financiare, atunci și Episcopia, trebuie să beneficieze, ca rezultat al aceleasi creșteri.

